สะใจทั้งชายหญิง ยิ่งอ่านยิ่งมันพะยะค่ะ!

20.

โซ่สวาท

20

จัดจำหน่ายโดย....
ศูนย์หนังสือท่าพระ.

อาหมวยรวยรัก

ถ้าเป็นคนไทยเขาจะต้องเรียกว่า อีดอกทอง เป็นแน่แท้ เพราะเด็กสาวคนนี้เข้าขั้นจริง ๆ นะครับ แต่นี่เธอเป็นหมวยครับ เป็นลูกคนจีน ก็ลูกจีนที่เกิดในไทยนั่นแหละ ถึงพ่อแม่จะเป็นคนจีนหมดก็ตาม เธอก็ถือว่าเป็นคนไทยเลือดจีนนั่นเอง

เรื่องของเธอพูดไปแล้ว ท่านอาจจะไม่เชื่อ แต่ผมยืนยันได้ แถมมีพยานที่เคยเย่อกะเธอมาแล้วด้วย พร้อมจะเป็นพยานถ้าต้องการถึงขั้นนั้น

ตัวผมเองนั่นไม่ได้ไม่ดีอะไรกะเธอหรอกนะครับ เพียงแต่ว่าได้รู้ได้เห็นหลายครั้ง อย่างน้อยที่สุด พี่ชายผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่ตั๋วเธออยู่

เธอชื่อ หมวย นี่เป็นชื่อเล่นนะครับ ชื่อจริงนั่นอย่าไปรู้ของเธอเลยนะ เรามาอ่านเรื่องเอาเพลินเอามันกันดีกว่า

หมวยนั้นฐาะก็อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างรวยเหมือนกัน เมื่อเทียบกับพวกผมแล้วต้องนับว่าเธอรวยแหละ

เธอเรียนหนังสือที่เดียวกับพวกผม แต่อยู่ห้องเดียวกะพี่ชายผม ก็สูงกว่าชั้นที่ผมเรียนอยู่ 2 ระดับ

กิตติศัพท์ของเธอนั้นลอยฉลุยฉุยโฉ่มาถึงพวกรุ่นน้องอย่างผมด้วย เรียกว่าปากต่อปาก ใครได้ทำอะไรเธอมาแล้วก็อดจะมาเล่ามาปากโป้งไม่ได้

ชื่อเธอนั่นติดอยู่ในห้องน้ำชายแทบจะทุกห้อง บางห้องมีรูปวาดประกอบแบบแหวกให้เห็นเนื้อในกันด้วยเลย

โดยจะมีลูกศรชี้ไปที่เนื้อส่วนที่แหวกนั่น แล้วก็เขียนถ้อยคำอันไม่อาจจะถ่ายทอดได้ ประเภทใหญ่น่า.....หรือไม่ก็....อีหมวยเชิญฟรีอะไรทำนองนี้

เธอจึงกลายเป็นขวัญใจพวกนั่งส้วมนาน หรือพวกที่ชอบแอบครูเข้าไปอัดบุหรี่กันในนั้น

จนผมได้เห็นตัวเธอแบบเต็มลูกตา ครั้งแรกก็เมื่อพี่ชายผมพาเธอมาเที่ยวที่บ้านเรานั่นแหละ

"เฮ้ย ไอ้เหน่ง พ่อแม่อยู่หรือเปล่าวะ" พี่โหนกถามผมขณะที่จูงข้อมือหมวยเดินเข้ามาในบ้าน

"ไม่อยู่หรอกพี่ อ้าวแล้วนั่น"

"เฉยน่า ไอ้เวร เอ็งจะไปเล่นฟุตบอลก็ไปเหอะ เดี๋ยวกูมีธุระกะหมวยเค้า กูดูบ้านเอง ไปได้แล้ว"

พี่ชายตะเพิดแบบนี้จะต้องมีงานแน่นอน ขืนผมเสนอหน้าอยู่ใกล้ ๆ อาจจะโดนตีนง่าย ๆ เลยต้องเลี่ยงหลบฉากไป แต่มันเรื่องอะไรที่ผมจะไปเตะบอลให้มันโง่ล่ะครับ ผมตรลบหลังกลับมาอีกที แล้วก็ย่องไปในที่ซึ่งมองเห็นอะไร ๆ ไอ้อย่างถนัดถนี่

พี่ชายผมแก้ผ้าล่อนจ้อนนอนไส้เดือนยาวอยู่บนเตียง ส่วนแม่หมวยนั่นก็ไม่ต่างอะไรจากพี่ชายผม อู้ฮูตัวหล่อนงี้ขาวเป็นบ้าเลยนะครับ พอเทียบผิวกันแล้วพี่ชายผมดูดำไปถนัดใจเลย

แม่หมวยนั่นหันหลังให้ผมครับ ไม่รู้หล่อนทำอะไรอยู่ แต่พี่ชายผมนั่นตัวงี้เกร็งเลยบิดไปมาหน้าตาเหยเกส่งเสียงครางฟังรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง

"อะอูยยย หมวย...อูยย...อย่าแรง...อย่า."

ผมหาทางเปลี่ยนมุมดู เพราะมันชักจะหงุดหงิดที่ไม่เห็นว่าหล่อนทำอะไรของหล่อนนะ พี่ชายผมถึงได้บิดตัวเป็นเกลียวยังงั้น

แล้วสายตาผมก็ได้เห็นที่มาของอาการพี่ชายผมถนัดถนี่

อ้อ แม่หมวยนั่นเล่นอมไส้เดือนของพี่ชายผมนี่เอง จากไส้เดือนพอเจอน้ำลายเข้าไปหน่อยเดียวกลายเป็นงูจงอางตัวเขื่องไปเลย

ไม่รู้ว่าหล่อนไปหัดทำยังงี้จากที่ไหนมา ดูหล่อนคล่องแคล่วมาก อย่างไม่น่าเป็นไปได้เลย เพราะท่าที่ของหล่อน ลีลาการพลิกซ้ายขวาหรือหดปลายลงหรือจะรูดลิ้นขึ้นไปจากโคนอะไรนี่ หล่อนช่างทำราวกับเคยทำมาเป็นประจำ

ผมคนดูเองยังขนลุกเกลียว ๆ เลยนะครับแหม แล้วพี่ชายผมคนโดนทำเองจะขนาดไหน

ผมลุ้นพี่ชายผมให้จัดการกะเธอมั่ง เพราะไม่ใช่อะไรหรอก ผมอยากเห็นรูปร่างของเธอชัด ๆ นั่นน่ะ เพราะดูยังงี้เธอก้ม ๆ เงย ๆ ผมไม่เห็นอะไรเลย เห็นแต่ปากกับมือหล่อนยึก ๆ ยัก ๆ เท่านั้นเอง

"หมวย...พะ...พอเหอะ...ผมมั่ง..."

พี่ชายผมปรามยังงั้นหล่อนก็หยุดเหมือนกันเงยหน้าขึ้นมา แหมปากงี้เยิ้มเชียว แล้วพี่ชายผมก็ผลักหล่อนให้เอนหลังลงนอนหงายแผ่

อ้าซ้าไปเลย ผมเองก็ได้เห็นของหล่อนในตอนนี้เอง อู้ฮูนี่ขนาดยังเป็นนักเรียนนะ นมเธอสองข้างนั้นผมว่าจะต้องน่าจับไม่น้อยเลยดูมันใหญ่ดีแท้ ๆ

พี่ชายผมขยำใหญ่เลย สงสัยจะมันมือมากเลยเห็นแม่หมวยนั่นก็ตีหน้าเหยส่ายนมเร่า ๆ เชียวแหละ

ที่ร้ายกาจมากกว่าตรงนมเห็นจะเป็นตรงนั้น ทำไมมันดกดำมืดยังงั้นไม่รู้ ดูรกดีพิลึก แต่พี่ชายผมก็ไม่ย่อท้ออะไรเลย ประคองเสียมได้ก็กดปักเข้าไปในหลุมดินเหนียวหนึบนั่นหน้าตาเฉยเลย

"โหนก...คุณ...อูย...หมวย...หมวย.."

"ขยับขาอีกนิดสิหมวย จวนแล้ว เดี๋ยวเอร็ดแน่"

ผมงี้ตัวสั่นหัวใจสั่น อะไร ๆ บางอย่างที่ก็ไม่น้อยหน้าของพี่ชายเช่นกัน ทำท่าจะอยากจะออกมาดูโลกภายนอกบ้างแน่ะ ผมต้องเอามือกดมันไว้พลางดีดหัวมันให้สำนึกเสียหนึ่งที

พี่ชายผมยามนี้เอาช้างมาฉุดหรือเอาสะเต๊กมาแลกก็ไม่ยอมแน่นอน เพราะที่เขากำลังกินอยู่นั่นมันอาหารฮ่องเต้นะครับ

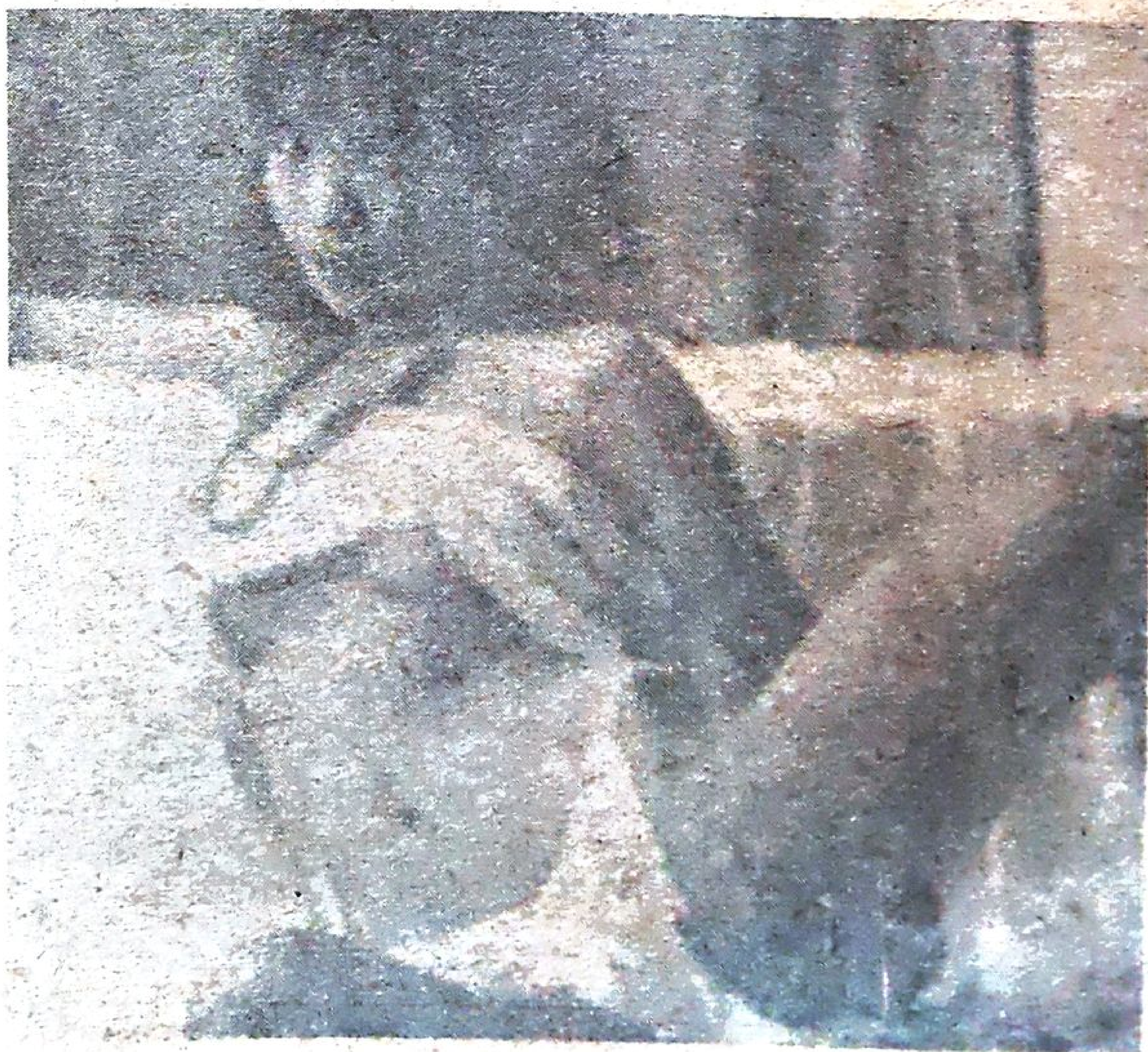
เขาสวาปามราวกับคนอดอยากไม่ได้กินข้าวกินน้ำพริกปลาทูมานานยังงั้นแหละ พี่ชายผมซัดหนักวิดเอา ๆ ไม่ได้หวั่นเกรงเสียงครางอะไรของแม่หมวยนั่นจะดังรอดออกมานอกบ้านเลย

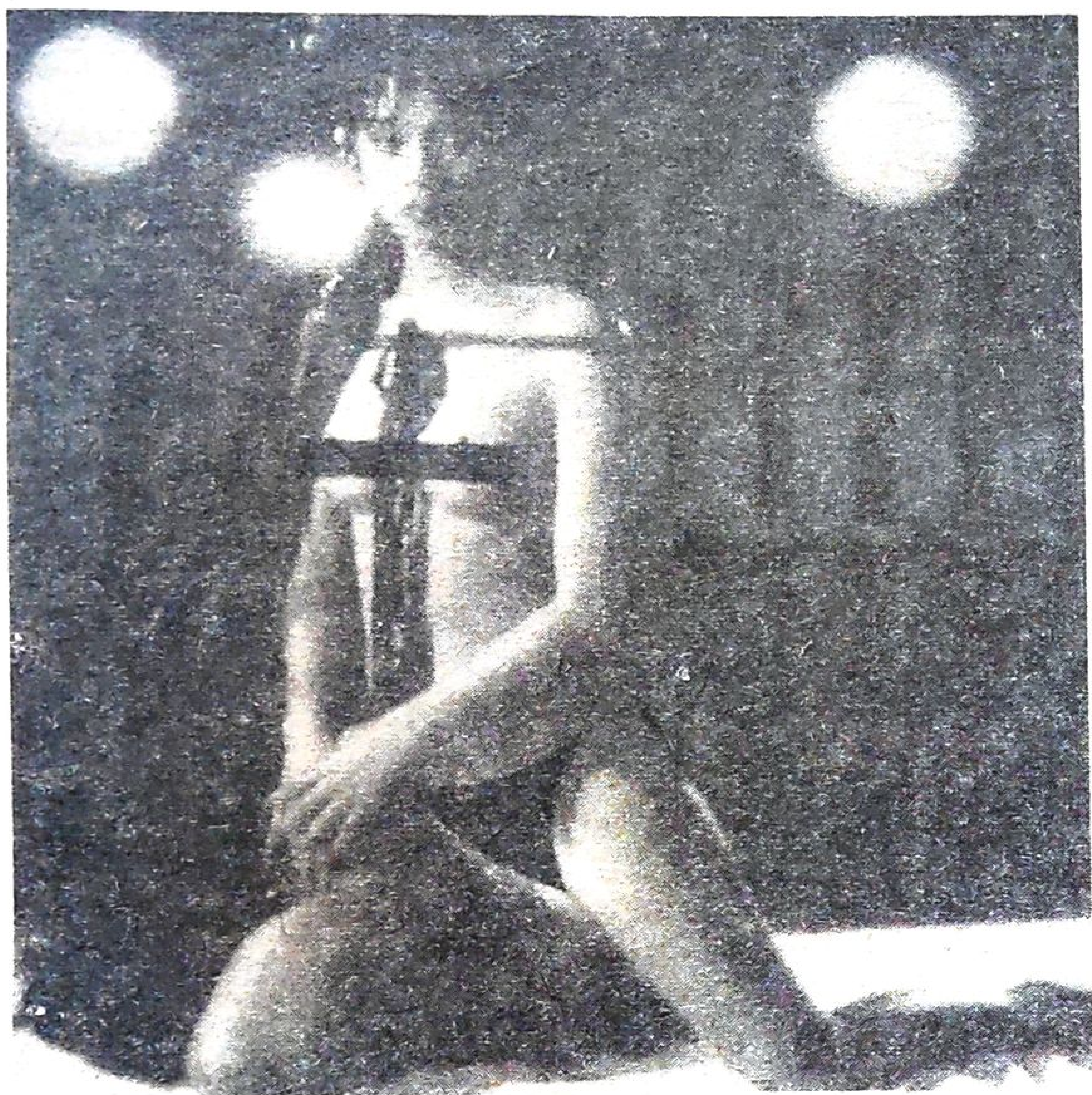
ผมจะเตือนพี่ชายว่าอย่าให้มันดังนัก เดี๋ยวพ่อแม่มาได้ยินแต่ไกลจะพากันบัลลัยเปล่า ๆ ก็ไม่กล้าเตือน

เพราะตอนนี้พี่ชายผมนั่นเหมือนม้าตัวผู้ที่ลากขาที่ห้าออกมายาวเปรี้ยนเลยก่อนจะตะกายขึ้นไปที่ตะโพกม้าตัวเมียที่ก็พร้อมถึงขั้นปล่อยฉี่ราดพลั่ก ๆ ออกนองเต็มไปหมดเลย

แล้วไม่ต้องให้ใครสอน ธรรมชาติก็สอนมันเองได้ เจ้าม้าตัวเมียยืนกางขาจังก้าอยู่ ม้าตัวผู้ตะกายอยู่บนหลัง พลางกระดกขาที่ห้าที่ยาวใหญ่และแข็งแกร่งนั่นเข้าไป

มันราวกับจับวางมันหลุดลื่นเข้าไปดังบลั๊วกกก โอ้โฮ คราวนี้ไม่รู้ว่าเรี่ยวแรงของเจ้าม้าตัวผู้นั่นมันเอามาจากไหนไม่รู้ ผมเห็นมันกระเด้งตัวอุตลุด ม้าตัวเมียแหกปากร้องลั่น ท่าทางอาจจะเจ็บปวดก็เป็นไปได้เลยทีเดียว

"โหนก...โหนกคะ...ไม่...ไม่ไหวแล้ว...ไม่..อูยย มันที่สุดแล้ว"

ผมก็พลอยเกร็งจนแทบจะตำข้างฝาห้องพี่ชายนั่นไปด้วยเลย ไม่เคยได้ดูหนังสดอะไรเรื่องไหนจะยิ่งใหญ่และมันจนเหงื่อแตกพลั่ก ๆ อย่างนี้เลย

ผมย่องกลับออกมาจากบริเวณนั้น เพื่อความปลอดภัยของตนเองและอีกอย่างหนึ่งก็ถือโอกาสมาหาที่ปลดทุกข์ของผมมั่ง

ผมหาที่ลับ ๆ ก็ปลดปล่อยบางสิ่งบางอย่างที่มันต้องการอิสระมานาน แล้วไม่ได้เรื่องสักที มันดีดตัวปึ๋งเลย

ผมเก็บเอาภาพเมื่อสักครู่นี้กลับมาอีกครั้ง เพียงแต่บรรจุตัวผมเข้าไปแทนที่พี่ชายผมเท่านั้นเอง ส่วนตัวนางเอกเป็นแม่หมวยคนเดิมนั่นแหละ เพราะเชฟเธอนั่นมันชวนให้ผมอยากจะซ้ำรอยพี่ชายผมซะยังงั้นแหละ

ผมได้ดูหนังสดแบบนี้อีกหลายครั้ง แล้วยังได้ดูแม่หมวยนั่นเล่นหนังแบบนี้กับเพื่อนผมเอง กับครูสอนบัญชี กับกระเป๋ารถสองแถว

เธอร้อยรักจริง ๆ พับเผื่อยแต่ก็ยังมีคนติดบ่วงเธอ แล้วก็ลากเธอไปแก้อยากอยู่เป็นประจำ โอว์แม่หมวยใจดี

นางเอกสะโพกคราก

เส้นทางของดารานั้น ถึงแม้ว่าจะผ่านยากมาลำบากแต่คนก็ยังปรารถนาจะเป็นกันเยอะ เมื่อเป็นแล้วก็ยังปรารถนาต่อไปอย่างอื่นอีกไม่ใช่ว่าแค่ได้เป็นดาราหนังเท่านั้น มันต้องมีชื่อเสียง ต้องเป็นตัวเอก ต้องอย่างนั้น ต้องอย่างนี้

เป็นนางเอกแล้วก็ยังไม่หยุดปรารถนาต่อไป นี่คือลักษณะนิสัยของคนที่ยังเวียนว่ายอยู่กับเรื่องราวของโลกีย์สุข

ชีวิตของพัดชา ดาราแสนสวยนี่ก็เป็นสิ่งที่หลายคนไม่เคยได้รู้มาก่อน แต่บางคนก็คงจะแค่ได้อ่านข่าวซุบซิบตามหน้าหนังสือพิมพ์ แล้วก็เก็บเอาไปวิจารณ์ต่อ

เด็กสาวอายุยังน้อยมาก ความคิดความอ่านออกจะมุทะลุและเชื่อมั่นในตนเองสูง

ซึ่งเรื่องเชื่อมั่นในตนเองนั่นไม่ใช่สิ่งเลวร้ายอะไร แต่การเชื่อมั่นอย่างขาดสติไม่รอบคอบ บางทีก็เป็นการดื้อรั้นดันทุรังเปล่า ๆ

พัดชาเป็นดาราขึ้นมาได้เพราะความกล้าโดยแท้

ถ้าไม่มีการลงประกาศในหน้าหนังสือพิมพ์ยักษ์ใหญ่เธอก็คงจะไม่สมัครเหมือนกัน

"รับสมัครนักแสดงหน้าใหม่ต้องใจถึง เพราะภาพยนตร์ที่จะสร้างกันนี้เป็นภาพยนตร์ศิลปะที่ลงทุนสร้างด้วยวงเงินนับล้านบาท เพื่อส่งออกตีตลาดต่างประเทศ รายได้สูง ถ้าคุณมั่นใจตัวเองว่ากล้าเปลือยแสดงโดยไม่มีบนลามกอะไร ขอให้ติดต่อได้ทันที"

เพราะคำประกาศที่ค่อนข้างจะโจ่งแจ้งเอาการนี่เองทำให้พัดชาตัดสินใจเขียนใบสมัครไปพร้อมกับส่งรูปถ่ายที่เคยถ่ายไว้เล่น ๆ ในชุดอาบน้ำ บอกขนาดของส่วนสัดทุกอย่างไปยังสถานที่ติดต่อนั้น

เธอรอคำตอบขานทางบริษัทสร้างหนังอยู่ไม่ถึง 2 อาทิตย์ก็มีจดหมายนัดสัมภาษณ์และดูตัว

เธอเดินทางไปตามที่นัดหมายอย่างมั่นใจในตัวเองพอสมควร เธอเชื่อว่าเธอคงจะแสดงได้

แล้วในวันนั้นเองก็มีคนที่ถูกนัดไปสัมภาษณ์พร้อมกันกะเธอถึง 17 คน นี่ก็หมายความว่าคนเรานั้นก็ปรารถนาที่จะเรียนลัดไปสู่การมีชื่อเสียงโดยไม่สนใจอะไรอีกมากมายอยู่

แต่ละคนนั้น บางคนมองปราดเดียวก็รู้เลยว่าสภาพตอนนี้ทำอะไรอยู่ แต่บางคนเธอก็เห็นว่าน่าจะยังคงเรียนหนังสืออยู่แล้วไงกล้ามาสมัครแบบนี้ก็ไม่ทราบ

วิธีการสัมภาษณ์นั่นก็ไม่ได้ยุ่งยากอะไรเลย ถามอะไรไม่เข้าเรื่องเสียมากกว่า แต่อีตรงที่บอกว่า

"คุณกล้าพอที่จะเปลือยกายต่อหน้าพวกผมตอนนี้เลยมั้ย"

ตอนนั้นพวกผมในความหมายของเขาหมายถึงคนสัมภาษณ์ 1 ช่างภาพคอยถ่ายภาพมุมนู้นมุมนี้อีก 1 และอีก 2 คนไม่รู้ทำหน้าที่อะไร เพียงแต่คอยนั่งดูคนที่มาสมัครเท่านั้น

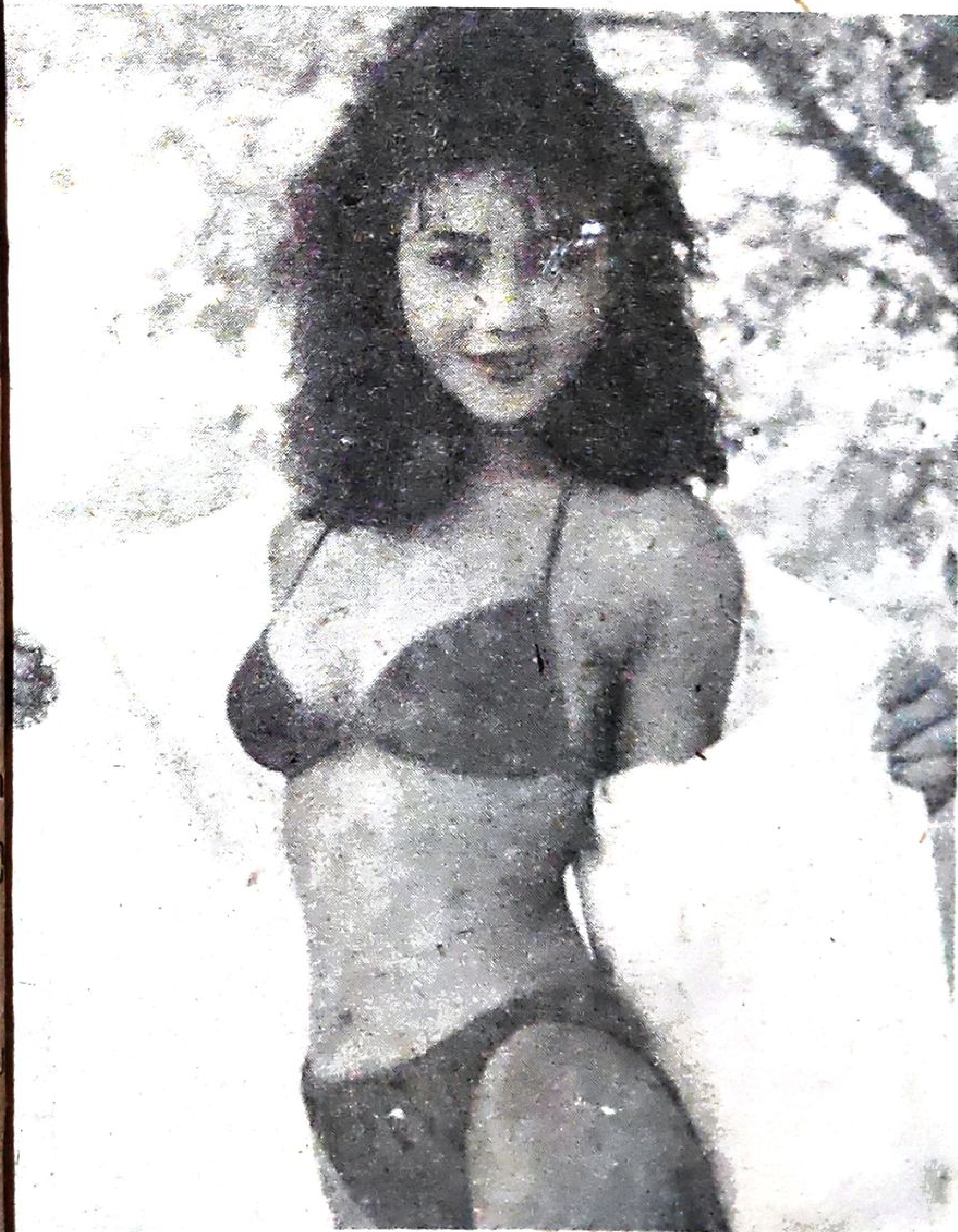
"พร้อมคะ แก้เลยมั้ยคะ"

นั่นคือคำตอบของพัดชา และไม่เพียงแค่ตอบ เธอปลดกระดุมเสื้อทันทีจนถอดออกเหลือแต่ยกทรงตัวกระจิ๋วหลิว

"โอเค ดีมาก พอแล้วครับ ไม่ต้องถึงขนาดถอดหมดจริง ๆ หรอก ผมเพียงทดสอบความมั่นใจของคุณเท่านั้น คุณดีมากนะครับในเรื่องนี้"

แล้วผลของการสัมภาษณ์ซึ่งใช้เวลาไม่มากเลยก็หลุดออกมาด้วยการที่พัดชาได้รับเลือกให้เป็นดาราดวงใหม่ของบริษัท

เธอเองดีใจมากอย่างไม่น่าเชื่อจะโชคดีขนาดนั้น และหลังจากที่ทางบริษัทเซ็นสัญญาเรียบร้อย วันรุ่งขึ้นก็นัดถ่ายจริง ๆ กันเลย

นางเอกของเรื่องเป็นคนที่เพิ่งจะมาจากป่าไม่นุ่งผ้า เรียกว่านุ่งไม่เป็นนั่นเอง จึงต้องเปลือยกายทั้งเรื่องตลอด

เพราะหนังแก้ผ้านั่นเอง ทำให้พัดชากลายเป็นดาราดาวรุ่งที่แรงมาก เธอดังสนั่นทันทีเมื่อภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉาย ผู้คนแห่แหนกันไปดูนางเอกแก้ผ้าเล่นทั้งเรื่องกันจ้าละหวั่น

พัดชา กลายเป็นตัวเงินตัวทองของบริษัทขึ้นมาอย่างพลิกล็อค ที่สุดจากบริษัทโนเนมสร้างหนังเรื่องเดียวเท่านั้นเกรียวกราวถึงขนาดไปเลย

พัดชาจะว่าไปแล้วเธอออกจะหยิ่งทรนงในตัวเองมากซักนิด เมื่อเธอดังสมใจ เธอก็ค่อนข้างจะวางมาดหน่อย และไม่ค่อยจะยอมให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนนักเล่นเอาหนังสือพิมพ์บางฉบับโมโหแล้วก็เริ่มต้นจองล้างจองผลาญเอากับเธอ

พัดชา ผ่านผู้ชายมาแล้วแต่กี่คนก็ช่างหัวมันเหอะ ที่สำคัญเธอก็ได้ผู้อุปถัมภ์เป็นเจ้าของบริษัทหนังนั่นเลย ซึ่งมันเป็นไปตามข้อตกลงอยู่แล้วว่าดังขึ้นมาต้องเซ่นสังเวยให้ข้าล่อเสียก่อน ไม่งั้นอาจจะดับได้ง่าย ๆ

สังคมดาราส่วนมากก็มักจะทวงหนี้บุญคุณกันด้วยวิธีการอย่างนี้

"เสียตัวนะเธอะคะ ไม่มีปัญหา คนเราเกิดมาเป็นผู้หญิงก็เพื่อจะต้องเป็นของผู้ชายอยู่แล้ว และฉันก็ไม่คิดจะมีมดลูกเอาไว้ดูเล่น สู้เอามาสนุกไม่ได้ เพลินจะตายไป"

พัดชากล้าพอที่จะเปิดเผยถึงขนาดนั้นกับสื่อมวลชนที่มาสัมภาษณ์เธออย่างไม่แยแสกับอะไรทั้งนั้น

อีกสิ่งหนึ่งที่ไม่เคยมีนางเอกคนใดเคยประพฤติมาก่อนนั่นคือ พัดชาออกเที่ยวเตร่และควงดาราชายไม่ซ้ำหน้ากัน และทุกคนที่เธอควงนั่นเพียงแค่ควงเฉย ๆ แต่ทุกคนเธอจะต้องได้ลิ้มชิมหัวกะทิเขาทั้งสิ้น

เธอกลายเป็นนางเอกสะโพกดอกไม้ไหวที่พร้อมจะเด้งพร้อมจะดีดรับการเสพสังวาสจากชายที่เธอพึงใจโดยไม่แคร์กับทุกสิ่งทุกอย่าง

"ฉันอยากจะรู้นักว่าฉันไปเมคเลิฟบนหัวกบาลใครหรือเปล่า คนอื่นถึงได้เดือดร้อนกับมดลูกของฉันนัก มันของ ๆ ฉัน ฉันพอใจที่จะใช้มันก็เรื่องของฉันไม่เห็นจะต้องเดือดร้อนใครซักหน่อย ฉันไม่แคร์หรอกว่าเขาเป็นใครจะมีใครที่ไหนอยู่แล้ว ฉันก็ไม่สน ขอเพียงแต่ว่าถ้าฉันพอใจฉันจะต้องได้เท่านั้น สบายจะตาย มันเป็นการพิสูจน์ด้วยว่าเสน่ห์ในตัวฉันแรงพอมั้ยที่จะเรียกความต้องการจากผู้ชายได้"

พัดชา เริ่มมีข่าวซุบซิบในหน้าสังคมเล็ก ๆ ของหนังสือรายวันเล่มหนึ่งว่าควงพระเอกหน้ามลคนใหม่หายไปในดึกคืนหนึ่งไม่รู้ไปไหน จากนั้นก็ไม่ไปกองถ่ายปล่อยให้คนอื่นรอเก้อหายกันไปถึง 1 อาทิตย์เต็ม ๆ เลย

ก็ไม่มีใครได้อะไรคืบหน้าไปกว่านั้นอีก เพราะเมื่อพัดชาและพระเอกคนนั้นกลับมาก็ไม่ได้แถลงข่าวว่าหายไปไหนมา

เรื่องนั้นก็เงียบไป แต่อีกเรื่องหนึ่งที่ซ้อนขึ้นมาไม่ทันนานนัก และเป็นเรื่องดังลั่นสนั่นเลย ก็เห็นจะเป็นพระเอกขวัญใจวัยรุ่น ซึ่งกำลังพุ่งสู่ความนิยมสุด

ยอดในฐานะพระเอกคนใหม่ที่ใคร ๆ ต่างคาดหวังว่าเขาจะต้องดังขึ้นมาเทียมเทียบกับพระเอกคนเก่าได้

พระเอกคนนี้ชื่ออัทธพล มีโอกาสได้แสดงหนังคู่กับพัดชาพอดี แล้วก็เลยเกิดเรื่องสป๊าตกันจนได้

"พัดชาสวยนะ ไม่นึกเลยว่าตัวจริงคุณจะสวยอย่างนี้" พระเอกหนุ่มกระซิบบอกกับพัดชานอกบททำเอานางเอกสาวยิ้มอย่างขวยเขิน

แล้วการขวยเขินสะเทิ้นอายนั่นก็ผลักกลับมาเป็นการกอดคอพระเอกจูบที่ปากอย่างไม่ขวยเขินอะไรอีกเลย

"นี่เป็นรางวัลที่ชมพัดชานะคะอัทธ์ แล้วถ้าคืนนี้เลิกถ่ายหนังแล้วคุณว่างเราไปหาอะไรทานกันหน่อยนะคะ"

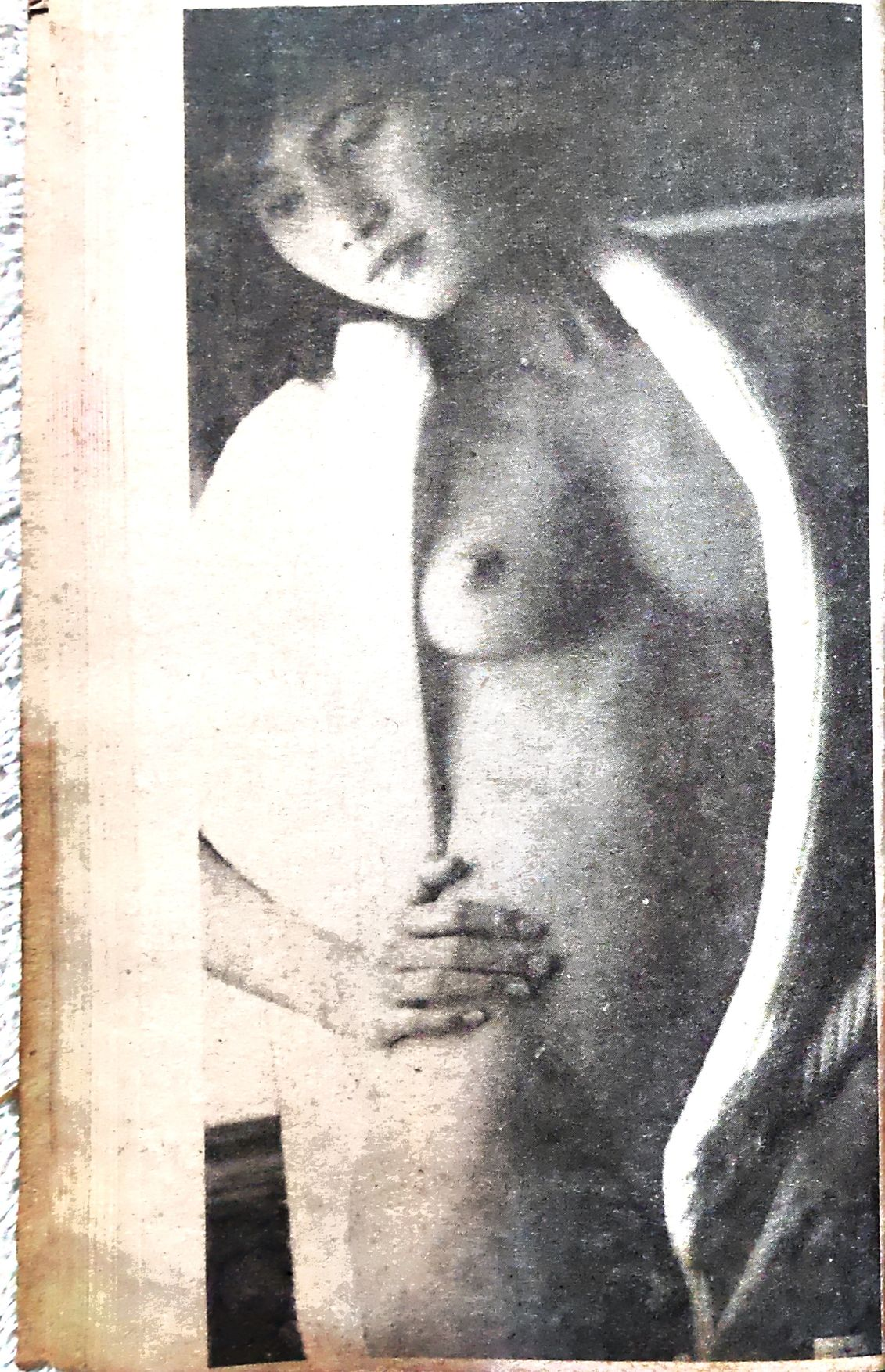
มันเริ่มต้นง่าย ๆ อย่างนี้เอง แล้วก็ไปต่อกันง่ายเหมือนไม่น่าเป็นไปได้ พอเลิกถ่ายหนังทั้งสองก็ควงแขนกันขึ้นรถดิ่งเข้าเที่ยวในดิสโก้เธค ซึ่งไม่มีใครสนใจใคร เพราะทุกคนก็เข้าไปสวิงกัยอยู่ไม่รู้ว่าคู่หนึ่งในนั้นเป็นพระเอกนางเอกหนังชื่อดัง

ทั้งคู่ดื่มกันเข้าไปพอควร จนได้ที่แล้วพระเอกก็ประคองร่างนางเอกในสภาพมึนนิด ๆ ไม่มากนักหายวับไปโผล่อีกทีในบ้านของนางเอกที่เธอเช่าเป็นคอร์ทอยู่คนเดียว

ไฟในห้องของเธอเปิดสว่างโล่งทั้งคืน เสียงเพลงจากเครื่องเล่นจานเสียงดังเล็ดรอดออกมาเป็นเพลงที่วาบหวามยิ่งนัก เสียงหัวร่อต่อกระซิบของคนหนุ่มคนสาวดังรอดออกมาสลับกับเสียงเพลง

คนนอนดึกหลายคนเห็นพระเอกนางเอกในชุด

คนนอนดึกหลายคนเห็นพระเอกนางเอกในชุดเกือบเปลือย คือพระเอกนุ่งกางเกงในตัวเดียว ส่วนนางเอกใส่ชุดนอนบางจ๋อยออกมายืนรับลมที่ระเบียงหน้าห้องแล้วก็กอดจูบกันจ้าละหวั่นไม่อายผีสางเทวดาบี้คลึงกันอย่างหนักหน่วงก่อนจะจูงกันเข้าห้องไปแล้วก็มีเสียงลมหายใจสะท้านสะท้อนดังกระฉ่อนออกมาเหมือนคนกำลังใช้แรงอย่างหนักหน่วง

พัดชา นางเอกดาวรุ่งจะพุ่งแค่ไหนไม่มีใครรู้ รู้แต่ว่ากว่าเธอจะดังทะลุฟ้า สะโพกจะครากไปขนาดไหนไม่รู้เหมือนกัน

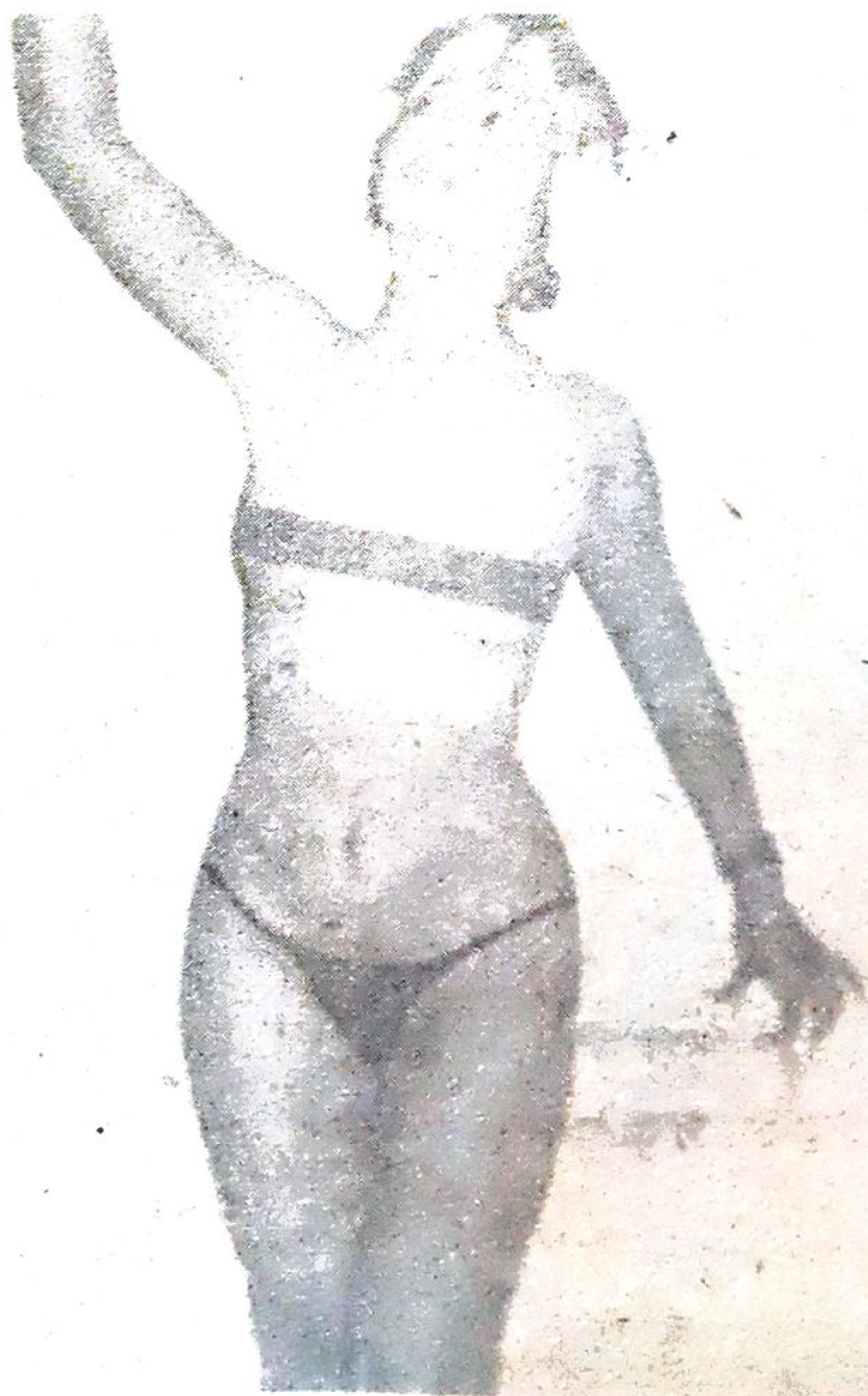

ปีมังกรทอง

มันเป็นเรื่องของความโง่เง่าของดิฉันเองนั่น - แหละนะคะ จะไปโทษใครเขา เพราะต้องการความรักอย่างแท้จริงจากผู้ชายที่ดิฉันคิดว่าเค้าเป็นคนดีแล้ว

แต่ที่สุดของที่สุดเค้าหลอกลวงชั้นเช่นเคย ไม่ได้มีความจริงใจอะไรเลยสักอย่าง แล้วเค้าก็เหมือนหมาขี้เรื้อนธรรมดา ๆ นี่เอง หาใช่เทพบุตรอะไรไม่เลย

ดิฉันขอเล่าเรื่องของดิฉันให้คุณได้ฟังไว้นะคะ เรื่องค่าเขียนอะไรนั้นดิฉันไม่ปรารถนาหรอกค่ะ จะว่ามันเป็นการระบายความอัดอั้นส่วนตัวของดิฉันเองก็ได้

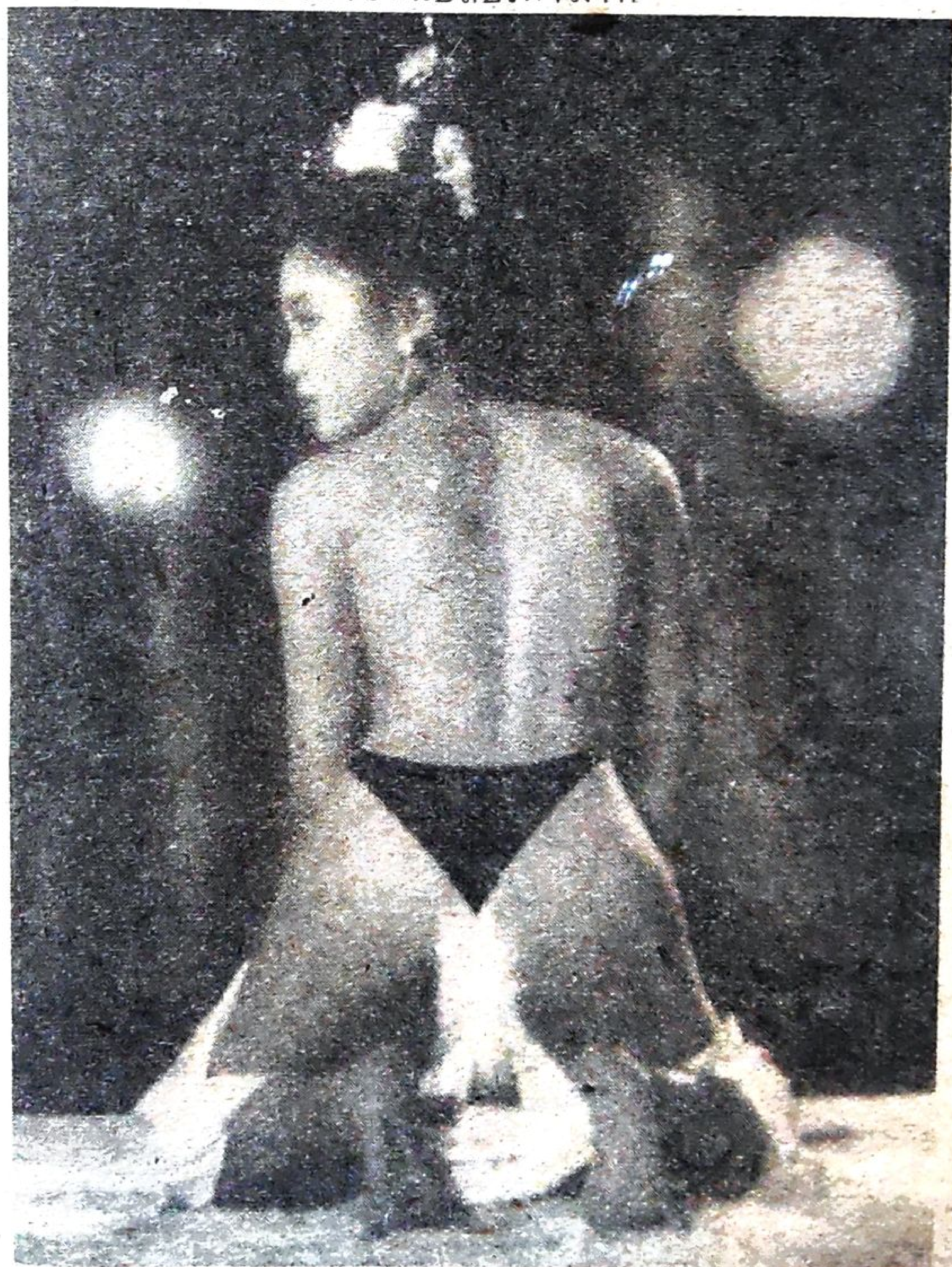

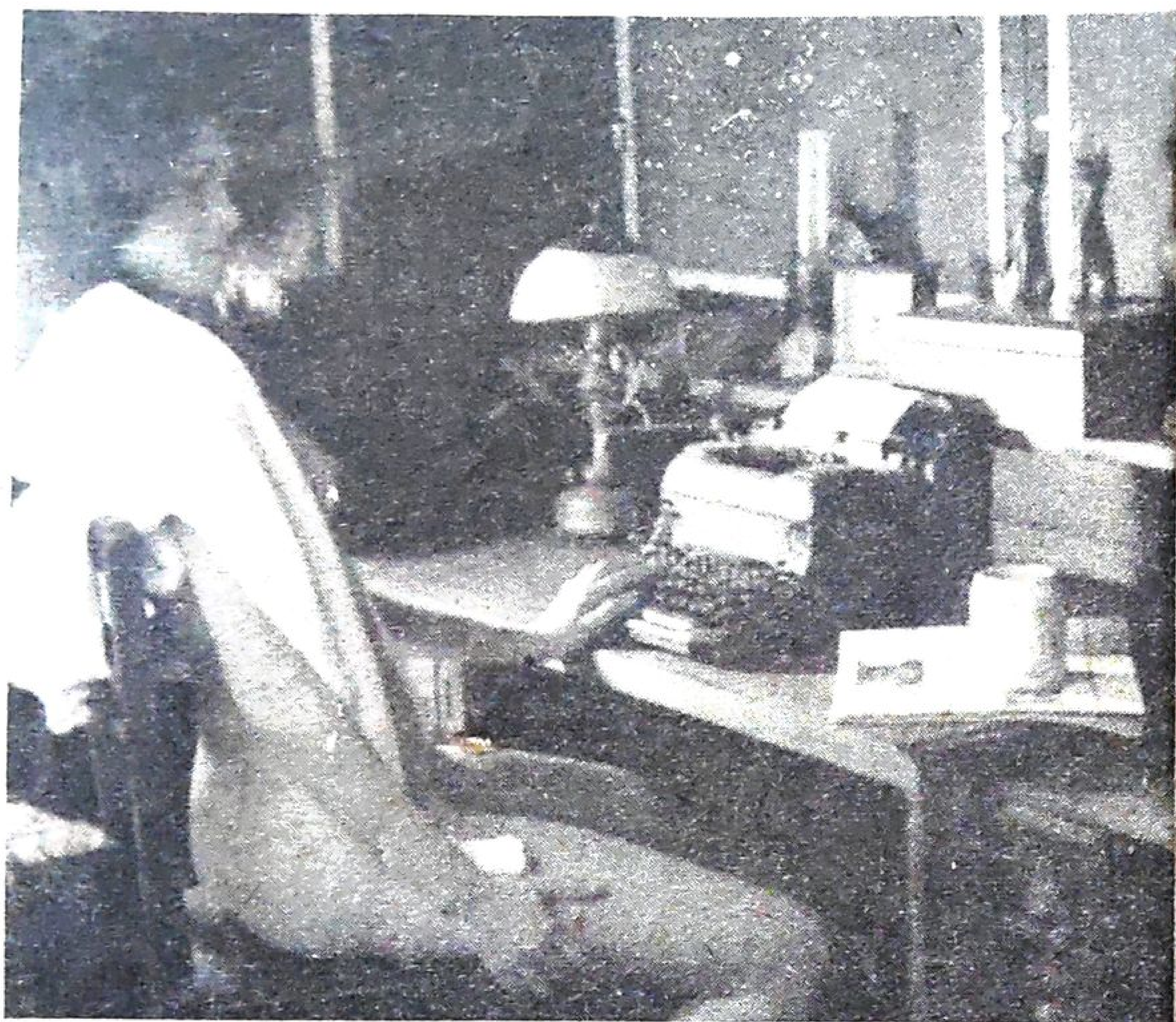

เริ่มเรื่องเลยนะคะ ดิฉันอายุ 26 แล้วนะคะ แต่ก็ไม่แก่ไม่ใช่เหรอคะ รูปร่างหน้าตาก็ไม่แพ้ใครหรอก แม้ว่าจะมีคนสวยมาก ๆ และเด็กกว่าดิฉันแต่ว่าดิฉันก็ได้เปรียบตรงส่วนทรวงอกที่ไม่มีผู้หญิงคนใดเลยในที่ทำงานจะมีอกอวบใหญ่ ๆ เท่าของดิฉันเพราะขนาดของดิฉันนั่นมัน 37 นิ้วนะคะ ไม่ใช่เล็ก ๆ เลย

ดิฉันเรียนจบมาในระดับความรู้ ปวช.ก็เข้ามาทำงานที่นี่เลย ทำมาเรื่อย ๆ ไม่เคยคิดเปลี่ยนงานไปไหน เพราะว่าดิฉันโชคดีที่มีเพื่อนร่วมงานที่ใช้ได้

ที่ดีที่สุดก็เห็นจะเป็นหัวหน้าแผนกของดิฉันนั่น เขาเป็นผู้ชายหน้าตาดี แต่ไม่ถึงขนาดหล่อจนใครต้องมองเหลียวหลัง แต่ว่าใครก็ตามที่ได้อยู่ใกล้ชิดเค้าจะต้องติดใจในเสน่ห์ของเค้าที่มีอยู่ในตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา น้ำใจของเค้าที่จะพึงมีต่อลูกน้อง หรืออะไรต่อมิอะไร ความไม่ถือเนื้อถือตัวถึงจะเป็นหัวหน้าแต่ก็ไม่ใช่อำนาจบาทใหญ่อะไรนัก เป็นกันเองกับลูกน้องทุกคน ด้วยเหตุผลที่ว่านี่แหละที่ทำให้ลูกน้องทุกคนเกรงใจ และเคารพนับถือเค้ามาก

เค้าดีต่อชั้นมากจนชั้นอดคิดจะรักเค้าไม่ได้ อีกอย่างเท่าที่รู้มานั่นเค้าก็ยังไม่แต่งงานด้วย มันยิ่งทำให้ความรักความเคารพที่ชั้นมีต่อเค้าเพิ่มพูนขึ้นทีละนิด ๆ

ไม่ว่าเค้าจะพูดอะไร ชั้นก็เอาเก็บมาคิดเข้าข้างตัวเองตลอด และบางทีก็คิดว่าที่เค้าพูดนั่นเค้าหมายถึงใครไม่ได้นอกจากตัวชั้น

อายุ 26 นี่แล้วนะคะจะให้มัวสงวนท่าทีอะไรมากนัก บางทีก็ไม่ได้กลัวจะแพ้เด็กมัน

ในที่ทำงานเดียวกันนั่นก็มีเด็กเอ๊าะ ๆ อายุเพิ่งจะ 20 อยู่ตั้ง 2 คน ดิฉันกลัวจะแพ้เด็กก็เลยพยายามอย่างเต็มที่ที่จะครองหัวใจเค้าให้จงได้ จะว่าดิฉันให้ท่าเจ้านายเลยก็ไม่ผิดหรอกค่ะ

"คุณนิตย์นี่ทำงานเก่งจนผมอดจะชมเชยไม่ได้นะ"

เขาชอบพูดคำนี้ บางทีก็ต่อหน้า บางทีก็ลับหลัง จนเด็กสาว ๆ หลายคนในที่ทำงานก็ยังเก็บเอาคำพูดของเค้ามาบอกดิฉันที่เป็นพี่ใหญ่ที่สุดในจำนวนคนในแผนกที่เป็นผู้หญิง

มันก็ทำเอาเราปลื้มไปนานวันเลยทีเดียวกับคำชมเชยทำนองอย่างนี้

"เฮ้อ..ผมอดอิจฉาไม่ได้เลยนะ ถ้าใครได้เป็นแฟนคุณนิตย์นี่คงจะมีความสุขมากที่สุดเลย เพราะคุณนิตย์อ่อนหวานและรู้ใจทุกอย่าง ไม่ต้องให้เตือนให้บอกอะไรเลย ผมเองยังดีใจที่ได้มาอยู่ที่นี่"

"แหม นายก็ ดิฉันก็ทำไปตามหน้าที่นี่คะ ไม่เห็นจะต้องชมเชยอะไรกันเลย มันก็ธรรมดาใครเป็นเจ้านายมาเยี่ยมแผนกนี้ มันก็เป็นหน้าที่ที่ดิฉันจะต้องให้การต้อนรับอยู่ดี"

"นั่นสินะ นี่คุณนิตย์รู้มั้ยว่า แผนกอื่นนะมันอิจฉาผมใหญ่เลย"

"อิจฉาอะไรเจ้านายหรือคะ"

"ก็อิจฉาที่ผมมีลูกน้องสวย แถมยังเก่ง, คล่องตัวไปหมดนี่สิ"

ไม่รู้เหมือนกันว่าที่เขาพูดอย่างนี้ เขาจีบเราหรือเปล่า แต่ก็ทำให้ดิฉันยิ้มแก้มปริไปหลายชั่วโมงเลย

และดิฉันเองก็รู้มาว่าเจ้านายก็เคยเอาเรื่องดิฉันนี่แหละไปพูดคุยอวดกันในหมู่หัวหน้าด้วยกัน

"เฮ้ย...เลขาอั้วนะโว้ย..เก่งชิบ รอบรู้ไปสารพัด แถมปรนนิบัติดีเสียยิ่งกว่าเมียซะอีก"

"น่านน่ะสิวะ เค้าก็ว่ากันยังงั้นแหละ ที่จริงหน้าตาแกก็ดีนะ เอ็งไม่คิดจับไว้ให้อยู่เลยเหรอไง"

"เฮ้ย...พูดเป็นบ้าไปได้ เค้ามีแฟนแล้วมั้ง อายุก็ไม่น้อยแล้วนี่"

"ไม่มีมั้ง ถ้ามีก็ต้องรู้ต้องเห็นสิวะ เออน่า โธ่นี่หากเป็นลูกน้องอั๊วนะ ป่านนี้เรียบร้อยแล้ว"

ถ้อยคำอย่างนี้ ดิฉันเองก็ได้ยินมากะหูเลย ไม่ได้ตั้งใจจะไปแอบฟังหรอกค่ะ มันบังเอิญจริง ๆ มากกว่า ก็เลยพบว่าเจ้านายเอาเรื่องของดิฉันมาพูดมาคุยกับเพื่อนฝูงระดับหัวหน้าด้วยกันเลย

ที่แรกนึกฉุนนิด ๆ เหมือนกัน ที่เอาเรามาคุยในเชิงนินทา แต่ก็มานั่งนึกไปนึกมาแล้วก็พบว่าเค้าก็ให้เกียรติเราตลอดแม้จะลับหลังก็ไม่ได้พูดจาอะไรที่มันเกินเลยหรือเสียหายอะไรเลย ตรงกันข้ามเวลาที่คนอื่นก้าวร้าวอะไรมา ก็กลับร้อนออกตัวแทนเสียอีก

นี่จึงเป็นเหตุที่ทำให้ดิฉันปักหัวใจลงไปที่ตัวเค้ามาก จนเรียกว่าหลงรักเค้าเลยค่ะ

ก็ได้แต่รอเวลาว่าเมื่อไหร่ที่มันงอมก็พร้อมเสมอที่จะให้เค้าปลิดจากขั้วทันที ดิฉันเห็นว่าเค้าเป็นคนดีมาก ๆ และตัวเองก็ไม่มีอะไรเสียหาย เพราะดิฉันนั้นไม่เคยมีเพื่อนชายที่จะมาสนิทสนมกลมเกลียวจนถึงขั้นเสียหายอะไรก็เปล่าเลย

เชื่อมั่นในความบริสุทธิ์ผุดผ่องของตัวเอง แต่เพราะเชื่อมากนี่แหละที่ทำให้ดิฉันต้องเสียใจมากที่สุดในชีวิต

"ปีนี้ปีมังกรทองแล้ว คุณนิตย์ก็ยังไม่คิดจะรักใครเลยหรือครับ เดี๋ยวเลยปีไปแล้วมันจะไม่ดีนะ"

เค้าพูดหยอกสัพยอกดิฉันเมื่อเราสองคนนัดทานข้าวเย็นกันในร้านอาหารค่อนข้างหรูหรา

"คิดเหมือนกันแหละค่ะหัวหน้า แต่กลัวว่าจะเสียใจ ช้ำใจ ด้วยนิตย์ไม่ใช่สาวเอ๊าะ ๆ ไร้เดียงสาแล้ว แก่แล้วนี่คะจะไปกรี๊ดกร๊าดเที่ยวเตร่อะไรก็ไม่ได้แล้ว"

"โธ่ คุณนิตย์ทำตัวเป็นคนแก่ไปได้ แหม อายุเท่าไหร่เชียว"

"ปีนี้ 26 แล้วนะคะหัวหน้า"

"ผมปีนี้ 42 แล้วผมยังไม่คิดว่าตัวเองแก่เลย ยังอยากจะสนุกอยากจะไปสนุกในบาร์ดีสโก้ อยากจะไปเที่ยวที่นั่นที่นี่จะตายไป แต่เพราะไม่มีคู่ควงจะไปควงเด็กวัยรุ่นก็กลัวโดนเด็กหลอกเลยค้างเติ่งอยู่ยังงี้เองไม่ได้ไปสนุกที่ไหนเลย"

"หัวหน้าไปเมืองนอกเมืองนามาแล้ว ไม่เคยไปสนุกแบบผู้ชายบ้างหรือคะ"

ดิฉันถามเค้าไปก็เพราะอยากจะรู้เรื่องส่วนตัวเค้าเท่านั้นแหละ ไม่ได้คิดลึกซึ้งอะไรมากนักหรอก"

"ถ้าคุณนิตย์หมายถึงว่าไปเที่ยวผู้หญิงล่ะก็ ไม่หรอกครับ ผมไม่มีกะจิตกะใจในเรื่องพรรค์นั้นหรอก อีตอนที่อยู่เมืองนอก แต่พอกลับมาเมืองไทยก็ไม่กล้าจะไปสนุกอะไรนัก เพราะอายุก็มากเดี๋ยวโดนเรียกไอ้เฒ่าหัวงู อายคุณตัวแย่เลย"

"แล้วหัวหน้า..."

ดิฉันถามไปแล้วตัวเองก็หน้าแดงด้วยความอาย เพราะไม่คิดว่าเค้าจะกล้าตอบอะไรที่มันจั๊กกะจี้อย่างงั้น

"ก็อาศัยช่วยตัวเองมั้ง โดยคิดถึงใครสักคนที่รู้จักและรู้สึกถูกชะตา ก็สร้างมโนนึกในความฝันไปยังงั้นเอง คุณนิตย์เองผมก็เคยฝันถึงบ่อย ๆ ขอโทษนะครับ ผมมันเป็นคนพูดตรง บางทีอาจจะตรงกันมากไปด้วยซ้ำ"

เขาออกตัวแล้วแตะหลังมือ พลางกดกุมมือดิฉันไว้นุ่ม ๆ

"ไม่เป็นไรหรอกค่ะ หัวหน้า แล้วไม่คิดจะลองจริง ๆ บ้างหรือคะ"

ฉันพูดประโยคนี้ออกไปด้วยตัดสินใจแล้วว่า ตัวเองก็ต้องการ และมันก็สุกงอมแล้วสำหรับเรื่องนี้ไม่น่าจะต้องปิดบังอะไรกันอีก

บางทีของที่คิดว่าง่ายก็ยาก และขณะเดียวกันของที่ว่ายากมันก็กลับง่าย อย่างตัวชั้นเองนั้นไม่เคยคิดเรื่องแบบนี้กับผู้ชายคนใดเลย แต่กับเค้าดิฉันยอมรับอย่างไม่อายว่าเคยเอาเก็บไปฝัน

แล้วในความฝันนั้น ดิฉันพบว่าตัวเองมีความสุขมากทีเดียว จนตื่นขึ้นมายังคงเอามือคลำของตัวเองป้อย ๆ เลย

เขาโอบกอดดิฉันเข้าไปใกล้ ที่นั่งมันเอื้ออำนวยด้วย แล้วเขาก็ขออนุญาตจูบชั้น มาถึงขั้นนี้แล้วสงวนตัวอยู่ก็แห้งตายเป็นยายแก่ขึ้นคานเท่านั้นเอง ดิฉันจึงโอนอ่อนผ่อนตามเค้าทุกอย่าง

เราออกจากที่นั่งไปจบที่โรงแรมชั้นดีมากแห่งหนึ่ง เค้าอุ้มร่างของดิฉันเดินจากประตูไปถึงเตียงนอนแล้วค่อย ๆ วางอย่างนิ่มนวล

เรากอดกันตัวกลม พลางจุมพิตกันอย่างดูดดื่มที่สุดในชีวิตสาวของดิฉัน เค้าชวนดิฉันอาบน้ำ ดิฉันก็พร้อมที่จะเปิดเปลือยร่างกายที่สงวนเอาไว้ตลอดให้เค้าได้เห็นได้เชยชม

พอร่างของชั้นขาวโพลนขึ้นเท่านั้น เขาถึงกับผวา แล้วซุกหน้าลงเคล้าเคลียที่ยอดอกของชั้น อกขนาด 37 นิ้วไม่คล้อยเลยสักนิด เพราะไม่เคยต้องมือชาย มันผงาดเต็มที่รับการคลึงขยำจากมือเค้า

เราไม่ทันได้อาบน้ำหรอกค่ะ ล้มกลิ้งไปกะพื้นห้องปูพรมนั่นเลย เขาจูบฟัดบนเต้านมขาวอวบของดิฉัน พลางจูบลงไปจนถึงเนินเนื้อสล้างที่ดิฉันไม่เคยจะให้ใครเห็นเลย

เท่านั้นดิฉันก็อ่อนระทวย นอนหายใจรวยรินรับความเจ็บปวดครั้งแรกในชีวิตสาวด้วยความเต็มใจ แต่แล้วดิฉันก็เพิ่งมารู้ทีหลังว่าเค้ามีลูกมีเมียแล้ว เค้า

เราออกจากที่นั่งไปจบที่โรงแรมชั้นดีมากแห่งหนึ่ง เค้าอุ้มร่างของดิฉันเดินจากประตูไปถึงเตียงนอน แล้วค่อย ๆ วางอย่างนิ่มนวล

เรากอดกันตัวกลม พลางจุมพิตกันอย่างดูดดื่มที่สุดในชีวิตสาวของดิฉัน เค้าชวนดิฉันอาบน้ำ ดิฉันก็พร้อมที่จะเปิดเปลือยร่างกายที่สงวนเอาไว้ตลอดให้เค้าได้เห็นได้เชยชม

พอร่างของชั้นขาวโพลนขึ้นเท่านั้น เขาถึงกับผวา แล้วซุกหน้าลงเคล้าเคลียที่ยอดอกของชั้น อกขนาด 37 นิ้วไม่คล้อยเลยสักนิด เพราะไม่เคยต้องมือชาย มันผงาดเต็มที่รับการคลึงขยำจากมือเค้า

เราไม่ทันได้อาบน้ำหรอกค่ะ ล้มกลิ้งไปกะพื้นห้องปูพรมนั่นเลย เขาจูบฟัดบนเต้านมขาวอวบของดิฉัน พลางจูบลงไปจนถึงเนินเนื้อสล้างที่ดิฉันไม่เคยจะให้ใครเห็นเลย

เท่านั้นดิฉันก็อ่อนระทวย นอนหายใจรวยรินรับความเจ็บปวดครั้งแรกในชีวิตสาวด้วยความเต็มใจ แต่แล้วดิฉันก็เพิ่งมารู้ทีหลังว่าเค้ามีลูกมีเมียแล้ว เค้าสนุกกับชั้นเล่น ๆ เท่านั้นเอง

อีพริ้ง

ผมเองไม่คิดว่าจะต้องเล่าเรื่องชายชี้หน้าอันนี้ให้ใครฟัง เพราะมันน่าอายไม่น้อย แต่พอได้อ่านหนังสือของคุณแล้วก็คิดว่าดีเหมือนกัน ระบายออกมามั่งดีกว่าเก็บไว้เงียบ ๆ คนเดียว

ผมเป็นข้าราชการ แต่อย่าให้บอกเลยนะครับว่าทำงานอะไร ตำแหน่งอะไรเพราะกรมกองหรือต้นสังกัดผมเขาไม่ได้เกี่ยวข้องเรื่องนี้หรอก

ผมมีโอกาสได้พบกับผู้หญิงคนหนึ่ง เธอก็ข้าราชการอยู่ที่เดียวกันกับผมนั่นแหละ อายุอานามดูจะ 26–27 นี่เอง ส่วนผมนั้น 40 กว่าแล้วเธอยังเด็กมากในความคิดและสายตาของผม

แต่ที่ไม่เด็กเอาเสียเลยคือความประพฤติ ที่จริงเรื่องของเธอนั้นตั้งแต่ผมย้ายเข้าไปอยู่ที่นั่นใหม่ ๆ ก็ได้ยินแล้ว เธอเป็นคนเปรี้ยวแต่งตัวเก่ง เที่ยวเป็นไฟแลบ ที่ร้ายกว่านั้นเป็นผู้หญิงเจ้าชู้สะบัด ไปไหน ๆ กับใครก็ได้ไม่เคยเดินกับใครนานนักมักชอบเปลี่ยนคู่ควงบ่อย ๆ

ผมพบเธอวันแรกก็รู้แล้วว่าเธอร้ายกาจ จึงตั้งเป้าไว้เลยว่าเราจะต้องระวังตัวและออกห่างผู้หญิงคนนี้ล่ะนะ เพราะอีกอย่างผมก็มีครอบครัวแล้วขืนไปสนุกหรือไปหยอกล้อเล่นกับเธอมันจะยุ่งกันใหญ่

ระหว่างนั้นผมก็ได้ข่าวว่าเธอหลอกพาคนโน้นไปควงอย่างนั้นอย่างนี้ บางทีก็มีเสียงทำนองว่าใครได้นอนกับเธอแล้วเธอก็จะไม่ยุ่งด้วย จะเสาะหาของใหม่ ๆ ลองไปอีก กระทั่งเด็กหนุ่มกว่าก็ไม่เว้น

ยิ่งฟังเรื่องของเธอจากปากคนโน้นคนนี้ผมยิ่งกลัวสรรพคุณ

แต่แล้วเหมือนซาตานหรือผีบ้าอะไรไม่รู้มาดลใจทำให้เราต้องทำงานร่วมกันจนได้ ผมกับเธอถูกส่งไปอบรมต่างถิ่นด้วยกันเพียงสองคนเท่านั้นของหน่วยงานที่นี้ไม่สนิทก็เหมือนต้องสนิท ผมเป็นผู้ชายอาวุโสก็มากกว่าจึงต้องเทคแคร์หล่อนตามมารยาท

7 วันของการอบรมราวกับ 7 วันของการฮันนีมูนทีเดียว เธอเป็นคนมีเสน่ห์อย่างประหลาดและไม่น่าเชื่อว่าผมเองเคยตั้งข้อรังเกียจเธอด้วยซ้ำ แต่พอได้อยู่ใกล้ชิดก็อดชื่นชมไม่ได้ เธอพูดคุยเก่ง เอาใจเก่งสารพัด ผมยอมรับว่ารู้สึกเป็นหนุ่มขึ้นเยอะเลย ตลอดเวลาของการอบรม

กลางวันเราอบรม กลางคืนผมก็พาเธอไปทานอาหารกันแล้วก็ไปฟังเพลงเบา ๆ บ้าง ไปดูหนังบ้าง ไปเที่ยวที่นั่นที่นี่ซึ่งเธอก็คลอเคลียใกล้ชิดตลอด ไม่รังเกียจความแก่หรือการมีลูกเมียแล้วของผมเลย

ที่สุดเราก็ทนไม่ได้ คืนวันที่ 5 ของการอบรม ผมกับเธอก็นอนเตียงเดียวกัน คุณเอ๊ย เธอเป็นผู้หญิงที่เชี่ยวชาญเชิงกามอย่างหาตัวจับยาก ขนาดผมเองเคยเที่ยวมาหมดแล้ว ไม่ว่าจะเป็นโสเภณีหรือหมอนวด แต่ต้องยอมรับว่าเธอเยี่ยมกว่า เธอทำให้ผมทุกอย่าง

ทั้งปากทั้งลิ้น เราร่วมกันอย่างมีความสุขโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย

3 คืนหลังเราแทบจะไม่ได้ลงจากเตียงเลยกินแล้วก็นอน ร่วมรักกันจนผมนึกแต่ว่าจะต้องเอาชีวิตไปทิ้งเสียทีระหว่างอบรมเสียแล้ว

แต่พอกลับมาที่ทำงาน คุณเชื่อมั้ยแม้การทักทายสักคำจากปากเธอยังไม่มี เธอเปลี่ยนไปเป็นคนละคน และไม่นานนักผมก็เห็นเธอไปควงกับเด็กหนุ่มพนักงานหน้าใหม่ปร๋อเสียแล้ว

เฮ้อ–เรื่องนี้เมียผมไม่รู้ เพราะผมไม่อยากจะให้เธอเสียใจที่ไอ้แก่อย่างผมไปโดนอีหนูต้มเสียเปื่อย ผมหมดเงินไปในระหว่างอบรมนั่นราว 2 หมื่นกับการได้หลับนอนกับเธอ 3 คืน คุ้มหรือเปล่าไม่ทราบครับ

รักแรก

ณ ดินแดนแห่งหนึ่งในจังหวัด ผมได้ย่างกาย เข้าเพื่อศึกษาต่อ และเป็นเรื่องราวในชีวิตของผมที่ต้อง ติดตาตรึงใจของผมเป็นอีกนานแสนนาน

ซึ่งผมได้รู้จักกับหญิงสาวผู้หนึ่ง เธอได้มาจาก จังหวัดใกล้เคียงกับผมเพื่อมาศึกษาต่อ เธอเป็นคนสวย มากทีเดียว ผมพบหน้าเธอในครั้งแรกนั้นผมหลงรัก เธอ ผมเข้าหาเธอและพูดคุยกับเธอเป็นประจำ เราทั้ง สองสนิทสนมขึ้นตามลำดับ และเมื่อโรงเรียนหยุดภาค เรียน

ผมได้ชวนเธอไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ และเข้าดูหนังบ้าง เมื่อหนังจบผมได้ชวนเธอไปหาของกินในบาร์แห่งหนึ่ง ซึ่งมีคนไม่มากนัก เราทั้งสองนั่งกินอาหารและฟังเพลงไปเรื่อย ๆ

"เพ็ญจ๊ะดื่มเบียร์สักหน่อยไหมครับ"

"ไม่ล่ะคะ น้องกลัวเมา แล้วพี่อย่าดื่มมากนักนะ เดี๋ยวเมาแย่เลย"

"ถึงพี่จะเมาเหล้ามากเท่าไร แต่ยังไม่เท่าเมารักเพ็ญคนนี้เลย"

"จริงหรือเปล่าจ๊ะ"

"จริงซิครับ ผมพูดจากใจของผมเลยนะครับ"

"อย่ามาปากหวานหน่อยเลยน่า น้องกลัวช้ำใจภายหลัง"

"ผมจะหวานกับน้องของพี่คนนี้คนเดียว"

"พูดก็พูดแต่ปากซิคะ ทำไมมือถึงได้ซนจังเลย" เธอพูดเสียงสั่นสะท้านเมื่อมือผมลูบไล้ไปเรื่อย ๆ และผมต้องพาเธอเข้าโรงแรมแห่งหนึ่ง ผมและเธอมีความสุขสันตลอดรุ่งเช้า และผมก็พาเธอกลับที่พัก เราทั้ง

สองแอบได้เสียกันประจำ ซึ่งเป็นเรื่องราวของชีวิตของผมที่มิอาจลืมเลือน คงจะติดตาตรึงใจของผมไปอีกนานแสนนาน

แม้เวลาจะผ่านมาหลายปีแล้วก็ตาม ถึงผมจะประสบพบผ่านผู้หญิงสาวมาอีกหลายคนก็มิอาจลืมเธอได้ตลอดชีวิตนี้

วันสงกรานต์

ครั้งนั้นผมจำได้ดีเป็นวันสงกรานต์ ธรรมดาสงกรานต์ที่นี่ก็เล่นกันสนุกสนานรดน้ำทำบุญ ขอพรผู้หลักผู้ใหญ่ จะมีเพียงวัยรุ่นผม 3 คนเท่านั้นที่ชอบไปรดน้ำสาว ๆ แล้วถือโอกาสใช้มือตบหลังลูบหัว ตบแก้มก้นเธอไปด้วย

จะถูกด่ากลับบ้าง พวกเรา ไอ้อึ่ง ไอ้น้อย ก็ไม่ถือสา เพราะความคะนอง

ทีนี้วันนี้เป็นวันสงกรานต์วันสุดท้าย มีพิธีไปก่อเจดีย์ทรายที่ไกลออกไปจากหมู่บ้าน สาว ๆ ไปกันเยอะ รวมทั้งสาวชาวบ้านที่มาจากทำงานในเมืองและชวนเพื่อนมาด้วย

มือนงค์นางหนึ่งที่พวกผมชอบรดน้ำแล้วใช้มือตบก้น ตบหลังเป็นประจำ คนนี้หล่อนไม่ยักขัดขืนหรือแอ่นก้นหนีมือ กลับยืนเฉยปล่อยให้ผมเข้าไปตบ ไอ้น้อยเข้าไปลูบ ไอ้อึ่งนั้นสำคัญใช้มือเสียดสีเข้าไปในร่องก้นเลย

สำหรับสาวคนนี้มาจากในเมือง เมื่อเสร็จพิธีแล้ว พวกชาวบ้านก็ขนทรายใส่ภาชนะเพื่อขนไปทิ้งบริเวณวัด แล้วก็จะกลับ พวกผมก็เที่ยวรดน้ำ สาดน้ำไปทั่ว พวกเราไปทางไหนก็เฮฮาสนุกสนานไปทางนั้น

แต่เราก็อดแปลกใจไม่ได้ที่เห็นสาวคนเมืองคนนั้น เดินเอื่อย ๆ ไม่ไปกับเพื่อนเขา เห็นเที่ยวเก็บดอกไม้จากรั้วนั้นรั้วนี้

ผมจึงใช้น้ำเข้าไปสาด แล้วใช้มือตบก้น ตบแก้ม ใช้แป้งทาคอทาหน้าให้ ผมแปลกใจยิ่งขึ้นเมื่อหล่อนยืนแข็งทื่อ ปล่อยให้ผมทาเฉย ผมเหลียวหน้าเหลียวหลัง ไม่เห็นใครคนอื่นแล้วจึงถือโอกาสกอดหล่อนซะเลย ใช้มือดึงคอของหล่อนเข้ามา จูบจ๊วบที่ปาก ไซ้หู ไซ้คอ เลิกเสื้อยืดของหล่อนขึ้น

อ่อนระทวยเลยเธอ ผมประคองหล่อนเข้าไปในดงกล้วย ใช้มือประคองหล่อนพิงต้นกล้วย แล้วใช้หน้าอก หน้าท้อง คละเคล้ากัน ปทุมอันโอฬารของหล่อน นวลอนงค์ที่ผมไม่รู้แม้แต่ชื่อครางซี้ด ใช้มือประคองกอดหัวผมแน่น ผมละจากข้างบนก็ลงข้างล่าง ดึงกระโปรงของหล่อนลงไปหัวเข่า กางเกงในสีแดงตัวจิ๋วก็ลงตามไปด้วย ผมตลึงความใหญ่โตโอฬารที่

อยู่เบื้องหน้า แม่คุณไม่รู้ทำบุญอะไรช่างได้เต่าตัวโตเป็นหนักหนา ขนไหมก็บางเบา เห็นความระเรื่อบนร่องเลี้ยวจนอดซบหน้าลงไปบริหารลิ้นไม่ได้

เธอครางซี้ด ผมดูดจนหล่อนเยิ้มได้ที่ แม้แต่มังกรของผมก็น้ำลายซึม ผมยืนขึ้น ใช้มือดึงกางเกงวอร์มตัวเปียกลงไปหัวเข่า แยกขาของหล่อนออก ประคองจรวดหัวโตเข้าที่ทาง ครางซี้ดทั้งเธอและผม

เมื่อเสร็จกิจในท่ายืนอย่างนั้นแล้ว ผมก็รีบบอกหล่อนแต่งตัวเพราะเกรงว่าเพื่อน 2 ตัวมันจะมาพบแล้วขอส่วนแบ่ง ดีไม่ดีจะเป็นการข่มขืนกระทำชำเราไป แล้วรีบออกมาจากดงกล้วย พบเพื่อน 2 คนกำลังไล่ตบกันสาว ๆ พวกอื่นอยู่ทางหนึ่ง

ผมเดินมากับหล่อนเพื่อไปสมทบกับชาวบ้าน และไม่ลืมกระซิบกับหล่อน นัดพบกันคืนนี้ เมื่อมีมหรสพมาฉลองงานสงกรานต์ที่วัด

และคืนนี้ผมจึงได้รู้ชื่อหล่อนว่า มารศรี เริ่ยน ตัดเย็บในตัวเมืองเพื่อนชวนมา จึงมาและโชคดีได้ดูด ดื่มลิ้มรสความอร่อยจากการใช้ลิ้นไล่ต่อยหัวมังกร เพราะผมสอนให้หล่อนรู้จักทำซะบ้าง หลังจากผมทำให้หล่อน จนปุ่มเม็ดของหล่อนจะมลายหายไปในปากผม

หล่อนเก่งชมัดยาด โลดโผนโจนทยานท่าไหนได้เสมอ ใจถึงมาก ๆ เมื่อหล่อนจากไปในวันรุ่งขึ้น ที่อยู่หล่อนก็ไม่ให้ไว้ ปล่อยให้ผมรอคอยวันสงกรานต์ที่ดี ๆ อย่างปีนี้ ว่าเมื่อไรจะมีมาอีก

นิทานเรื่องนี้ สอนให้รู้ว่าเที่ยวฅบ (กัน) จนได้ดี

เพื่อนทรยศ

หนูยังเป็นนักเรียนอยู่นะคะ แต่ก็ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน อนาคตดับวูบลงทันทีโดยไม่รู้จะทำอย่างไรได้ เรื่องของหนูอาจจะพอเป็นอุทาหรณ์กับพวกนักเรียน "บ้านนอกเข้ากรุง" ได้

หนูเป็นคนกาญจนบุรี ได้เข้ามาเรียนในกรุงเทพ ก็เลยต้องมาอยู่หอพักแห่งหนึ่งแถว ๆ ศรีย่าน เรื่องเรียนของหนูไม่เคยมีปัญหาแต่จะมีมากหน่อยก็เรื่องหอพักนี่แหละค่ะ

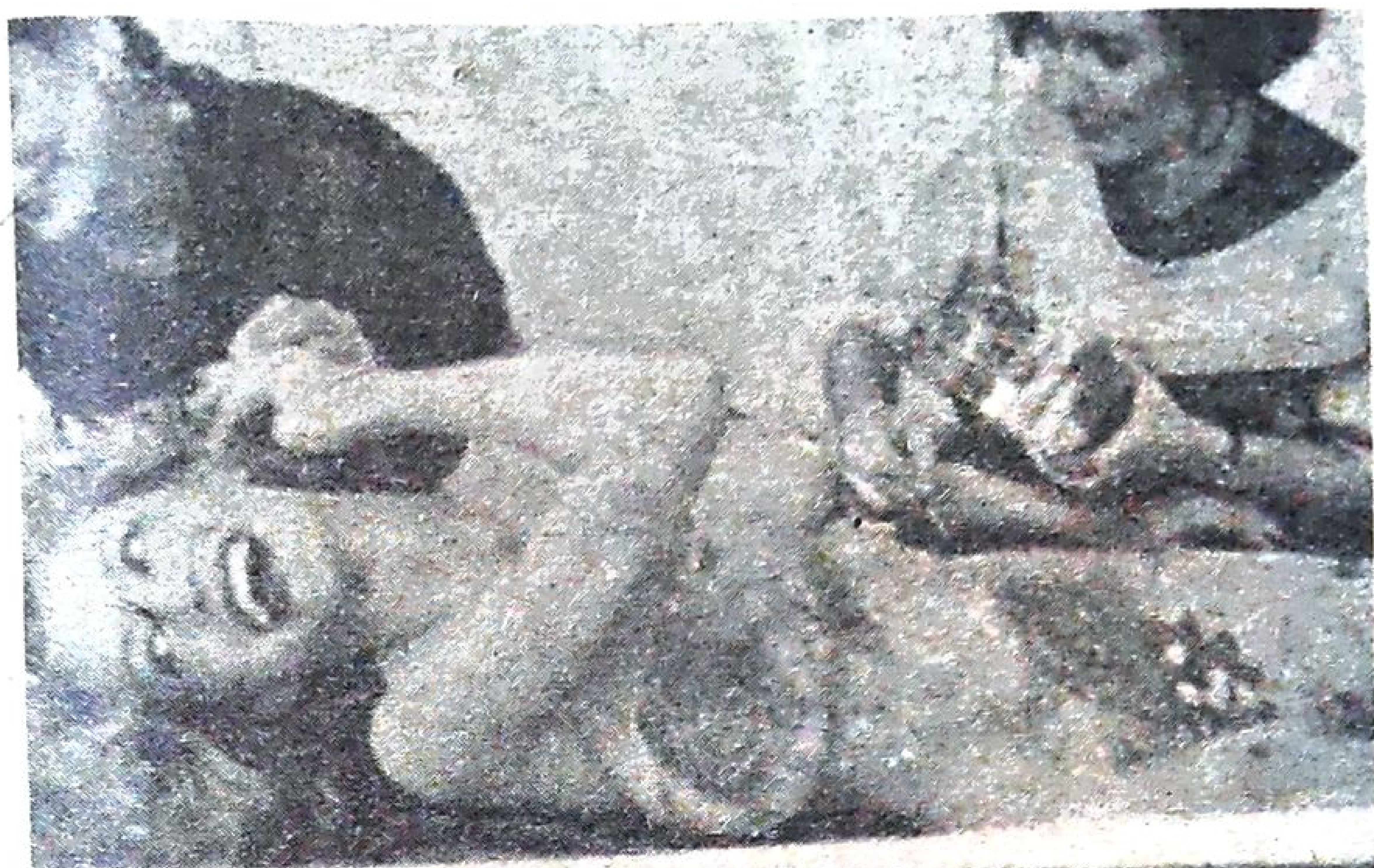
พอพักนั่นประกาศชื่อว่าเป็นหอพักหญิงแต่การเข้าออกไม่ได้กวดขันอะไรสักอย่าง ผู้ชายก็เข้ามาเดินกันเพ่นพ่านเต็มหอไปหมด เรียกว่าไม่มีระเบียบเอาเสียเลย เจ้าของหอแกหน้าเลือดและเข้มงวดเฉพาะการจ่ายค่าเช่าเท่านั้น เรื่องอื่นแกไม่เคยสนใจ

หนูพักรวมกับเพื่อนผู้หญิงอีกคน ชื่อปราง เราเรียนโรงเรียนเดียวกันแต่คนละห้อง การอยู่ร่วมกันเพราะจะได้ช่วยกันหารค่าห้อง

ปรางเป็นผู้หญิงเปรี้ยวจี๊ดไม่เหมือนกับหนูเลยจนนิดเดียว หลายคนก็สงสัยและเคยถามด้วยซ้ำไปว่าเราคบกันเป็นเพื่อนอย่างไร หนูก็ตอบแต่ว่าก็ไม่มีอะไรคือเราไม่ยุ่งเรื่องเพื่อน และเธอไม่ยุ่งเรื่องของเรามันก็อยู่กันได้

แต่แล้วเรื่องที่หนูต้องจำไปจนวันตายก็เกิดขึ้น

วันนั้นเป็นวันลอยกระทง ปรางออกไปเที่ยวกับเพื่อนชาย หนูนั้นไม่ชอบเรื่องเที่ยวก็อยู่เฝ้าโยงที่ห้อง

ดูเหมือนจะราว 4 ทุ่มแล้วปรางก็มาเรียกหนูเปิดประตูรับก็พบว่า ปรางพาเพื่อนชายคงจะเป็นแฟนมาด้วย นอกจากจะมีเพื่อนชายแล้วยังมีผู้ชายเพื่อนของเขามาอีก 3 คน

ทุกคนแม้กระทั่งปรางก็ดูเมามาทั้งนั้น หนูก็ไม่รู้จะทำยังไงเพราะเพื่อนก็เป็นเจ้าของห้องด้วยจะไล่ไม่ให้เขาอยู่ก็ไม่ได้เลยพยายามทำใจ ปรางกับผู้ชายนั่งโจ้เหล้ากันอีก กินแล้วก็พูดจาแทะโลมกันด้วยเรื่องลามกทั้งสิ้น

แล้วปรางก็แยกตัวไปกับแฟนเขาช่างหน้าด้านกันเสียจริง ๆ หนูเห็นเขากอดจูบลูบคลำกันโดยไม่ละอายอะไรเลย ไม่เพียงนั้นปรางแก้ผ้าล่อนจ้อนแล้วก็นอนทำอะไรกันกับแฟน ซึ่งไม่ห่างจากวงเหล้าของเพื่อน ๆ เขาเลย แล้วหนูก็ได้ยินเสียงปรางตะโกนบอกออกมาจากใต้หว่างอกของแฟน

"เนี่ย นายไม่อยากมั่งเหรอ เอาเลยเพื่อนเรานอนว่าง ๆ ไงช่วยกันรุมสกรัมหน่อยสิ เดี๋ยวเราจะได้เปลี่ยนคู่กันมันตายเลย"

หนูตกใจลุกพรวดพราดขึ้นมาในทันทีแต่ช้าไปเสียแล้วค่ะ

ผู้ชายอีก 3 คนที่เหลือเข้ามาทิ้งมารุมสกรัมหนู แล้วพวกมันก็ช่วยกันจับหนูขึงพืดแล้วขึ้นคร่อมทับทีละคน วนเวียนกันเป็นที่สนุกสนาน กระทั่งแฟนของปรางเอง เมื่อลงจากอกเปลือยของปราง แล้วยังอุตส่าห์ขึ้นมาคร่อมบนตัวหนูอีก

เจ้าพวกที่ทำชั่วชาติกับหนูมันก็พากันไปวนเวียนกับปรางอีกด้วย ดูเธอพออกพอใจ เห็นเป็นของสนุกไปเสียยังงั้นเอง

หนูเจ็บที่สุดในชีวิต เจ็บทั้งตัวทั้งหัวใจ ลาออกจากโรงเรียนกลับบ้านด้วยน้ำตานองหน้า ไม่หาความรู้อีกแล้ว อยู่บ้านช่วยพ่อแม่ทำไร่ดีกว่า

แม้ว่าเดี๋ยวนี้หนูจะมีผู้ชายชาวไร่มาติดพัน แต่หนูเห็นผู้ชายแล้วหนูก็ขยะแขยงไปหมด เหตุการณ์ในอดีตมันยังไม่เคยเลือนไปจากใจหนูเลยค่ะ

เฒ่าลามก

ที่จริงหนูก็ว่าจะไม่เขียนเล่ามาอะไรมาหรอก เพราะเห็นว่ามันยังไม่ได้เสียหายอะไรมากนัก แต่มาเมื่อมันนานเข้าและสังเกตว่าจะต้องเจอกันอยู่เป็นประจำจึงอดไม่ได้ อยากจะให้คุณช่วยลงพิมพ์เสียเลยเพื่อเตือนให้เพื่อนหญิงทั้งหลายได้ทราบเอาไว้จะได้ระวังตัวมากขึ้นหน่อย

หนูเป็นคนชอบดูหนัง เพราะว่าเรามันมีรายได้น้อย ไม่ได้ร่ำรวยอะไรอย่างคนอื่นหรืออย่างพวกลูกอาเสี่ยจะได้ไปดูหนังมินิเธียเตอร์หรือไปดูวีดีโอเทป

หนูก็เป็นแค่สาวโรงงานขนมปังเท่านั้นแหละ ในโรงงานนั้นมีเพื่อนหญิงที่ทำงานด้วยกันประมาณ 15 คนเห็นจะได้ ก็ไม่ใช่โรงงานใหญ่อะไร เล็ก ๆ คนงานผู้ชายก็มีราว 3-4 คนเท่านั้น ทำหน้าที่อย่างอื่นที่มันหนัก ๆ และเป็นคนขับรถส่งขนมปัง

เวลาที่ว่างจากงานหรือเวลาที่ได้พักผ่อนในวันหยุด หนูกับเพื่อนสนิทกัน 2-3 คนชอบที่จะไปดูหนังควบในโรงหนังชั้น 2 มันคุ้มค่าเสียเงินน้อยแต่ได้ดูเยอะ และหากเป็นหนังดีทั้ง 2 เรื่องเราก็ได้กำไรมากที่เดียว

โรงหนังที่หนูชอบไปดูมากก็อยู่ไม่ไกลจากบ้านเท่าไหร่นัก บ้านซึ่งที่จริงคือโรงงานนั้นอยู่ในย่านวงเวียนใหญ่–ดาวคะนอง

แต่จะไม่ระบุชื่อโรงหนังดีกว่านะคะ เพราะมันก็คงจะเหมือน ๆ กันแทบจะทุกโรงที่เป็นประเภทชั้นสองนี่คือเขาก็ไม่ได้ดูแลอะไรนัก ปล่อยให้โทรม ๆ หวังจะเก็บเงินค่าดูอย่างเดียว

เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นกะตัวหนูเองและพวกเพื่อน ๆ ก็เจอมาเหมือนกัน หนูจะเล่าเฉพาะของหนูดีกว่าเพราะว่ามันชัดเจนหน่อย เล่าของเพื่อนก็ฟังเขาเล่าต่อมาอีกที พูดไม่ได้เต็มที่นัก

วันนั้นหนูกะเพื่อน 4 คนไปดูหนังตีตั๋วเรียบร้อย ก็หาซื้อขนมพวกของขบเคี้ยวและของดองเอาเข้าไปทาน หนูเป็นคนชอบของดองมากจึงซื้อเยอะและก็กินแยะ พอดีเกิดยังไงไม่รู้เกิดปวดท้องขึ้นมากำลังดูหนังมัน ๆ อยู่ เลยต้องบอกเพื่อนว่าจะไปห้องน้ำล่ะนะ

แล้วหนูก็เลี่ยงเดินมาเข้าห้องน้ำ แหม ห้องน้ำโรงหนังชั้นสองนะคะ แค่มีความสะอาดระดับพอนั่งได้ก็บุญแล้ว จะให้มันเดอลุกซ์เหมือนโรงหนังชั้นหนึ่งหรือว่าเหมือนห้องน้ำในโรงแรมชั้นดีมันคงจะไม่ได้ ดังนั้นจึงมีสภาพค่อนข้างจะโทรมเอาการ ดูผุ ๆ พัง ๆ หลังคาเองก็ไม่มีฝ้า ข้างฝาก็ดูไม่ค่อยจะแข็งแรงนัก แต่เมื่อมันปวดแล้วก็ต้องนั่งล่ะ

ขณะที่หนูกำลังนั่งห้องน้ำเพลิน ๆ อยู่นั่นก็รู้สึกเหมือนมีเสียงกุก ๆ กัก ๆ ข้าง ๆ ตัวพยายามสอดส่ายสายตามองดูก็ไม่เห็นอะไร

แต่พอหนูไม่สนใจมองหาก็มีเสียงคล้ายคนถอนหายใจอีก หนูจึงแกล้งนั่งเปิดขาให้มันกว้างขวางอ้าซ่าไปเลยว่างั้นเหอะ เพราะไหน ๆ มันอยากจะดูกันนักก็ให้ดูให้เต็มลูกตาไปเลยหมดเรื่อง

หนูไม่ได้นั่งเปล่าเอามือลูบไปมาล้างน้ำล้างแล้วล้างอีกล้างไปลูบไปเกลี่ยนิ้วขึ้นลงเล่นมันเสียเลยเป็นการยั่วไอ้คนที่มองถ้ามองมันเสียยังงั้นเลย

แล้วหนูก็ได้ยินเสียงลมหายใจหนักขึ้นหนักมาก ๆ จนหนูสังเกตเห็นว่ามีคนแอบมองดูหนูอยู่ที่หน้าประตูนั่นเอง มันคงจะดูใครต่อใครมาเยอะแล้วไม่ใช่จ้องจะมาดูหนูคนเดียวหรอก

พอหนูทำธุระเสร็จก็แกล้งทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้เปิดประตูออกมา ในส้วมนั่นไม่มีใครเลยสักคน หนูรีบเดินออกมาที่นอกห้องก็เห็นหลังไว ๆ หนูมองตามไปก็เห็นมันเดินไปทางด้านหลังทางห้องขายตั๋ว

เป็นอันว่าวันนั้นหนูดูหนังไม่สนุกเลย เพราะคอยจ้องมองดูไอ้คนนั้นตลอดเวลา แล้วหนูก็ได้เห็นหน้ามันที่แท้มันก็เป็นคนขายตั๋วนั่นเอง อายุมากแล้ว เรียกว่าแก่แล้วก็ไม่ผิด

หนูพยายามสังเกตตลอดก็พบว่าถ้าเมื่อไหร่ที่มีผู้หญิงเข้าห้องน้ำ เจ้าแก่ลามกนั่นจะต้องเดินมาจากห้องขายตั๋วแล้วผลุบตามเข้าไปทุกที

มันแน่เสียยิ่งกว่าแน่ ว่าไอ้แก่นี่แหละที่ชอบแอบดู และคงจะเพลิน เผลอ ๆ จะเล่นว่าวตามไปด้วยก็ได้ในกรณีที่ใครนั่งในส้วมนานอย่างหนูเมื่อครู่นี้

ระวังหน่อยนะคะเพื่อนหญิง ไอ้คนลามกอย่างนี้มันมีเยอะจริง ๆ มีทุกที่เลยเสียด้วยที่เป็นโรงหนังชั้นสอง

หนูเคยอ่านข่าวพบด้วยซ้ำไป ว่ามีบางที่ซึ่งเกิดเรื่องมีการข่มขืนกันในโรงหนังก็คงจะเป็นเพราะความ : หละหลวมอย่างนี้ ประเภทห้องน้ำรวมอีกอย่างหนึ่งที่แย่มากเลย เพราะที่หนูไปดูมานั้นขนาดห้องน้ำแยกแต่มันก็ยังแอบเข้าไปดูในห้องของผู้หญิงได้เลย

เขียนมาเพื่อให้ท่านได้อ่านกันบ้าง โดยเฉพาะตำรวจที่ชอบจับแต่กะหรี่นั้นน่าจะได้เข้าไปตรวจตราดูบ้าง หนูฝากไว้แค่นี้แหละค่ะ

หลอกน้องเมีย

แหม ผมมันก็คนชอบเสียงเพลงนะครับ ชอบมากเลยโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงสนุก ๆ แบบของบุญธรรม พระประโทณ นี่ฟังแล้วมันครึ้มใจดีเป็นบ้าเลย ผมเคยไปนั่งกินอาหารที่บินหลาแล้วฟังบุญธรรมร้องที่นั่นบ่อย ๆ แกมีลูกเล่นดีเป็นบ้าเลย เพลงที่แกร้องแล้วไม่ได้อัดเทปขายนั้นผมว่ามันกว่าในเทปเยอะเลยนะครับ ลูกเล่นแบบแสดงสดนั่นเหลือกินจริง ๆ

เมื่อก่อนนี้ผมก็เคยซื้อหนังสือตลกเล่มหนึ่งชื่อ "ตลกตูน" เขามีคอลัมน์ "เพลงทะเล้น" แหม มีเพลงแปลงเฉียบขาดทะลึ่ง ๆ สองแง่สองง่ามมาลงไว้เพียบเลย ผมอ่านแล้วหัวร่อกลิ้งไปเลยทุกครั้ง ผมยังจำได้หลายเพลง

อย่างเพลงยอดรักเขาดังจากจำใจดู แต่ของเพลงทะเล้นในตลกตูนนั่นเขาแปลงเป็นจำใจดม ลองร้องดูแล้วกลิ้งไปเลยครับ

เพลงที่เกี่ยวกับน้องเมียก็มีเยอะแยะหลายเพลง ผมว่าอีตาคนที่แปลงเพลงในหนังสือนั่นน่ะมันส์กว่าบุญธรรมแปลงเยอะเลย ไม่รู้ว่าเดี๋ยวนี้แกหายหน้าไปไหน พอไม่มีหนังสือเล่มนั้นแล้วแกก็หายไปเลย ยังอดคิดถึงไม่ได้เลยครับ

ผมเอามาเล่านี่ก็คิดว่า บ.ก.หรือแฟน ๆ ที่ชอบของพรรค์นี้อาจจะจำแกได้

พูดเรื่องน้องเมีย ผมมีเรื่องที่อยากจะเก็บเป็นความลับ แต่ก็เป็นความลับเฉพาะของผมกะเมียนะครับ ไม่เป็นความลับระหว่างผมกะคุณ เพราะผมแอบเขียนมาให้คุณร่วมแสดงความยินดีด้วยนั่นเอง

เมียผมเป็นคนดุนะครับ เรียกว่าดุยังกะหมาเอ๊ย ดุยังกะเสือเลยจริง ๆ ตามชิบหาย พอได้ข่าวอะไรแว่วหน่อยเดียวแม่ตามตะลุยอุตลุดเลย

ไอ้เรามันก็ผู้ชายธรรมดา ๆ ไม่ใช่พระเวสสันดรจะได้เรียบร้อยเป็นผ้าพับไว้ เมื่อมีโอกาสเรื่องที่อดใจไว้เฉย ๆ นั่นก็ไม่ชอบจะทำ เรียกว่ามีช่องทางเป็นต้องหาวิธี

ผมไม่คิดว่าสิ่งที่เราทำนี่เป็นการนอกใจเมียนะครับ เรียกว่าเป็นการหาความสุขหรือหาประสพกามเพิ่มเติมจะดีกว่า เพราะถึงยังไงเราก็ยังรักเมียจนวันตายนั่นแหละ ยกเว้นว่าเมียตายแล้วนั่นอีกเรื่องหนึ่งไม่รู้นะ รักไปทำไม่ก็ตายแล้วนี่

แต่จะให้จำเจกินแต่น้ำพริกถ้วยเก่า บางทีมันก็ปร่าลิ้นเหมือนกัน ก็อยากจะเปลี่ยนรสชาติไปบ้างก็เท่านั้นเอง แค่เปลี่ยนรสไม่ได้คิดจะเปลี่ยนใจไปเลยก็เปล่า

แต่เมียนั่นไม่เคยยอมเลย แค่ได้ยินอะไรแว่วหน่อยเดียวเท่านั้นก็ทำให้มันเป็นเรื่องเป็นราวใหญ่โตขึ้นมาทุกที

ผมรำคาญเมียที่ตามเป็นบ้าเป็นหลัง เลยแกล้งดัดหลังแอบจีบน้องเมียที่อยู่บ้านเดียวกันเสียเลย

ดีแฮะ เพราะเมียไม่ระแวงน้องของตัวเองครับ อู้หู น้องเมียนั่นยิ่งดูยิ่งสวยนะครับ ด้วยยังสาวยังสด ความอวบอัดนั่นผมเห็นเวลาที่เธอนุ่งกระโจมอก หรือนุ่งผ้าเช็ดตัวแล้วมันอื้อหือ น่าอึ๊บเป็นบ้าเลยทีเดียว

ผมกะวางแผนในใจอยู่นานทีเดียว แล้วก็แกล้งเอาใจใส่ กลับบ้านตรงเวลา ซื้อขนมนมเนยกลับมาฝากเมีย แล้วก็เลยไปแจกน้องเมียอะไรอย่างนี้ ผมทำความดีอยู่ราว 3 เดือนเท่านั้น เมียก็ตายใจว่าตอนนี้ผมดีมากไม่ค่อยไปไหนนอกบ้าน กลับมาอยู่บ้านทำสวนดอกไม้อะไรเพลิน ๆ โดยมีน้องเมียคอยเป็นลูกมือช่วยด้วยอะไรอย่างนี้

เมียผมนั่นผอมแห้งแรงน้อยไม่สบายบ่อย ผิดกับน้องเมียแข็งแรงดูบึ๊บบั๊บขึ้นทุกวัน แล้วผมก็วางแผนไปส่งเมียที่ทำงานแล้วย้อนกลับมาที่บ้านอีกหน เพราะรู้ดีว่าวันนี้น้องเมียอยู่บ้านด้วย ต้องดูตำราสอบเรียนต่อ

"พี่ชิต ลืมของหรือคะ ทำไมกลับมาอีก"

"ฮื่อ เป็นไงนิดอยู่บ้านคนเดียวเหงามั้ย"

"แหม พี่ชิตก็นิดอยู่อย่างนี้มาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว พี่ก็ไปทำงานกันทุกวัน มันเหงาเหมือนกันแหละค่ะ แต่มันก็ชินแล้ว พี่ชิตถามทำไมคะ"

"ถ้าเหงาพี่จะได้มาอยู่เป็นเพื่อนไง"

"เอ๊ะ พี่ไม่ทำงานหรือคะ ไม่เอาน่า เดี๋ยวพี่นวลเข้าจะทำอะไรพิเรนอีกแล้ว"

"โอ๊ยยย...นิด...โอ๊ยยยย พี่...พี่ปวดท้อง...พี่"

ผมแกล้งมารยาทันที ทำเป็นปวดท้องอย่างแรงจนเธอตกใจจนต้องประคองผมเข้าไปที่ห้องแล้วให้นอนบนเตียง เธอไปต้มน้ำร้อนแล้วเอาใส่กระเป๋าจะมาวางอิงให้ พอเธอเข้ามาผมก็รวบร่างเธอพลิกขึ้นมาปล้ำเสียเลย

แรงผู้หญิงหรือจะสู้แรงผู้ชาย เป็นอันว่าน้องเมียเสร็จผมจนได้ อู้ฮู ผมเพลิดเพลินกับการชิมน้องเมียจนลืมเวลาเลิกงานเลยทีเดียว เรามีความสุขกันมาก น้องเมียนั้นแม้ว่าจะปัดป้องในตอนแรกดิ้นรนขัดขืน แต่ว่าตอนหลังก็โอนอ่อนผ่อนตามหมด ของพรรค์นี้ใครก็ชอบ ผมกะน้องเมียเลยนาบกันเพลินไปเลยแทบจะทุกวัน เมียไม่รู้เลย

ล่องรัก ลอยเรือ

ความรักแบบธรรมดา ๆ นั่นก็เคยรู้กันมามากต่อมากแล้ว แต่คราวสิ่งที่ผมจะเล่าให้ฟังนี่มันไม่ค่อยจะธรรมดานัก ก็โคลงเคลงเอาการแต่มันดีนะครับ

ที่จริงมันก็เป็นเพียงประสพกาม ที่ผมว่ามันก็มันไปอีกรูปแบบหนึ่งนะครับ ผมเจอมากะตัวจะไม่เล่าให้ท่านฟังไว้บ้างก็จะเสียเวลาเปล่าที่อุตส่าห์ไปสัมผัสมา

ที่จริงมันก็ไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่อะไรนะครับ ทุกวันนี้ผมไม่แน่ใจว่าถ้าท่านจะเอาเยี่ยงอย่างผมมั่งนั้นท่านจะได้เจออย่างผมหรือเปล่า เพราะผมเองก็ไม่ได้ไปแถวนั้นมานานแล้วนะครับ

แต่เมื่อตอนที่ผมเป็นนักเรียนช่างกล อะฮ้า ผมไปเที่ยวย่านนี้บ่อย ก็ไม่ใช่ย่านลึกลับอะไรนักนะครับ ก็ย่านประตูน้ำ–ราชประสงค์ ในสมัยที่ยังไม่มีห้างอะไรมากมายเหมือนอย่างทุกวันนี้นะครับ ตอนนั้นมีแค่ห้างไทยไดมารูเท่านั้นเอง

ผมเรียนช่างกลมันก็มีเพื่อนมาก และเรามันก็คนชอบสนุกไปเที่ยวมันดะไปหมดแหละครับ ไม่ว่าจะเป็นที่ไหน ๆ ที่มันไม่ค่อยจะต้องเสียเงินทองแพงนักล่ะก็เป็นต้องไปเที่ยวกันเสมอ

โถ ท่านคงจะไม่คิดว่าพวกผมจะไปเที่ยวสวน–สัตว์เขาดินวนา หรือไปเดินสนามหลวงดูกีฬาไทยนะครับ

แหม เสียดายความหนุ่มตายเลย ถ้าเป็นหนุ่มแล้วดันไปเที่ยวแบบนั้น ผมก็เที่ยวผู้หญิงนั่นแหละ ก็เรามันยังหนุ่มอยู่นี่ครับ เรื่องอะไรจะไม่ใช้ความหนุ่มให้มันเต็มที่ล่ะ

พวกผมนั่นเดินกันควั่กไปหมด ไม่ว่าจะเป็นย่านบางขุนพรหม ย่านสวนมะลิ ย่านพัฒน์พงษ์ หรือจะเป็นย่านเทเวศร์ เราพรุนกันมาเพียบเลยครับ

แต่ก็มีอยู่ที่หนึ่งที่ผมยังติดใจมาจนทุกวันนี้ อยากจะไปซ้ำอีกแต่ไม่กล้าไป แล้วไม่ใช่ว่าไม่มีเงินไปหรอกนะครับ แต่เกรงว่ามันจะไม่เหมือนเดิม

นั่นคือไปที่สะพานข้ามคลองที่ประตูน้ำ คือย่านราชประสงค์ต่อไปประตูน้ำ จะมีคลองเล็ก ๆ อยู่คลอง ที่เมื่อก่อนนี้จะมีเรือวิ่งรับส่งข้าวของไปถึงปากน้ำเลยเชียว

ที่นั่นตอนกลางคืนสมัยที่ผมเป็นนักเรียนนั่นจะมีเรือจ้างอยู่ 2-3 ลำ เป็นเรือจ้าง 2 ลักษณะนะครับ

ที่ว่าสองลักษณะก็คือแบบแจวไปจริง ๆ นั่นเสียเงินอัตราแพงหน่อย แต่อีกแบบก็คือไม่ต้องแจวแต่โยงเชือกแล้วผ่อนให้ออกไปลอยเท้งเต้งห่างฝั่ง พอเสร็จกิจแล้วก็ชักดึงรั้งเข้ามาที่ฝั่งที่ท่าลำลองที่เดิมได้

ก็สุดแท้แต่ว่าใครจะชื่นชอบแบบไหน ก็เลือกเอาได้เลยตามสบายใจ

ผมนั้นเลือกอย่างแรกเพราะมีความรู้สึกว่ามันจะมันส์กว่า ผมไปในคืนวันศุกร์ เวลาตอนนั้นราว ๆ 2 ทุ่มเศษเกือบจะสามทุ่มอยู่แล้ว

"เที่ยวหรือคุณ" ตาแก่คนหนึ่งซึ่งก็เห็นหน้ากันบ่อย ๆ ถามผมเมื่อเห็นผมเดินรี่ลงไปหาแกที่ท่าเรือ ซึ่งไม่ได้ใหญ่โตอะไร เป็นที่รู้กันเพราะท่าเรือนี้คนที่มีจุดประสงค์อื่น ๆ เขาก็ไม่ลงไปแน่

"วันนี้เป็นไงลุง ดีมั้ย"

"โอ๊ยยยย มันก็งั้น ๆ แหละคุณ ว่าแต่คุณจะชอบไปไหนล่ะ เร็วเหอะ ขอโทษนะที่พูดอย่างนี้"

"ไม่ว่ากันหรอกลุง เอางี้ดีกว่าลุงแจวเลยนะ ช่วยกันไงลุงก็จะได้ด้วย สวยมั้ยวันนี้หรือว่าตัวเดิม"

"ไม่ อีแดงวันนี้ไม่มาผม ไปเอาเด็กเอ๊าะ ๆ มาใหม่ อู้ฮู..ขาวนะ คุณคงจะชอบ คืนนี้คุณเป็นคนแรกเลยนะ ลงเหอะ ผมจะแจวไปให้ไกลที่สุดเลย หรือคุณจะเหงาซัก 3 ชั่วโมงดีมั้ย ไม่แพงหรอกกันเอง"

ความสุขนั่นมันจำกัดเวลาไม่ได้ แต่ระยะตั้ง 3 ชั่วโมง ก็คงจะเพียงพอนะครับ ผมตกลงทันที เพราะสนใจเด็กเอ๊าะ ๆ ของลุงแก เพราะเชื่อว่าแกไม่เคยโกหก

ผมตกลงแล้วก็ก้าวขาลงไปในเรือแหวกม่านเข้าไปในเรือทันที ในนั้นยังมืดมากไม่เห็นอะไรเลย

"อีหนูเอ๊ย จุดตะเกียงสิลูก คุณเค้าจะไปเที่ยวด้วยนานเลย เอ็งรอดตัวแล้วคืนนี้ กูก็รอดไม่อดตายแล้วมึง"

ถ้อยคำของแกนั่นไม่เพราะนักแต่จริงใจ และแกก็จริงใจกับลูกค้าอย่างดียิ่ง

ผมพิสูจน์ได้ทันทีเมื่อเจ้าหล่อนที่แกเรียกอีหนูนั่นได้จุดไม้ขีดกับไส้ตะเกียงเล็ก ๆ ขึ้น ความสว่างไสวของตะเกียงนั่นก็มากพอที่จะทำให้เราได้เห็นรูปร่างของเธอ และเห็นหน้าเห็นตากันได้

เธอสวยไม่เลวอย่างแกว่าผิวขาวดีแท้ ๆ รอยหนั่นเนื้อที่ปรากฏเพราะเธออยู่ในชุดกระโจมอก เป็นผ้าถุงผืนเดียวนั่นมันหลวม ๆ น่ามอง ทรวงอกเธอนั้นดูอวบมากทีเดียว ผมอยากขึ้นมาทันทีทันควัน

"เธอชื่ออะไรจ๊ะ"

"แจ๋วค่ะ"

"แจ๋วสมชื่อเลยนะจ๊ะ ดีใจจังเลยที่ผมได้เจอกะเธอก่อนใครเพื่อน เราอย่าเสียเวลาเลยนะจ๊ะ ชั้นไม่อยากจะให้เวลามันหมดไปโดยที่เรายังไม่ได้แนบชิดกันมากกว่านี้นะ"

เธอยิ้มก้มหน้าอายนิด ๆ ซึ่งมันดูไม่ใช่การดัด-จริตอะไร ถึงเธอจะเป็นผู้หญิงหากินก็ตาม แต่ก็ดูเธอเป็นคนธรรมดาเรียบง่ายดีนัก

ผมรวบร่างของเธอเข้ามา เธอก็ไม่แข็งขืนยินยอมแต่โดยดีเหมือนกัน จูบแรกจากใจของผมบรรจงลงไปที่ซอกคอขาวจั๊วะนั่นเลย พลางป้ายมือเท่านั้นเองเธอก็กอดคอผม ปล่อยให้ผ้าถุงลุ่ยบ่ายหลุดออกไปที่เอว ผมเงยหน้าขึ้นมองขณะที่ดันร่างเธอเอนลงนอนกะผ้านวมรองหลังที่ท้องเรือนั่น

ทรงของเธอผงาดงํ้าดีแท้ ๆ ไม่เล็กเลย เติบใหญ่จนผมอดกินดูดเพื่อเรียกความต้องการในส่วนลึกมาไม่ได้เลย

แน่นหนั่นออกอย่างนี้ไม่น่าจะมามีอาชีพเป็นคนทอดร่างให้ชายเชยชมเลย ผมคิดอย่างนั้นจริง ๆ และผมนั้นแม้จะไม่ใช่คนดีเด่อะไร

แต่ทุกครั้งที่ผมมีความสุขทางเพศกับผู้หญิง จะเป็นคนไหนหรือใครก็ตาม ผมจะแสดงความรักต่อเธออย่างเต็มที่เสมอ

เธอเองก็ดูแคล่วคล่องและไม่มีชักช้ากับการร่วมสนุกกะผมเลย มันเป็นสิ่งที่ใครก็ตามล้วนแต่ปรารถนาทั้งสิ้น

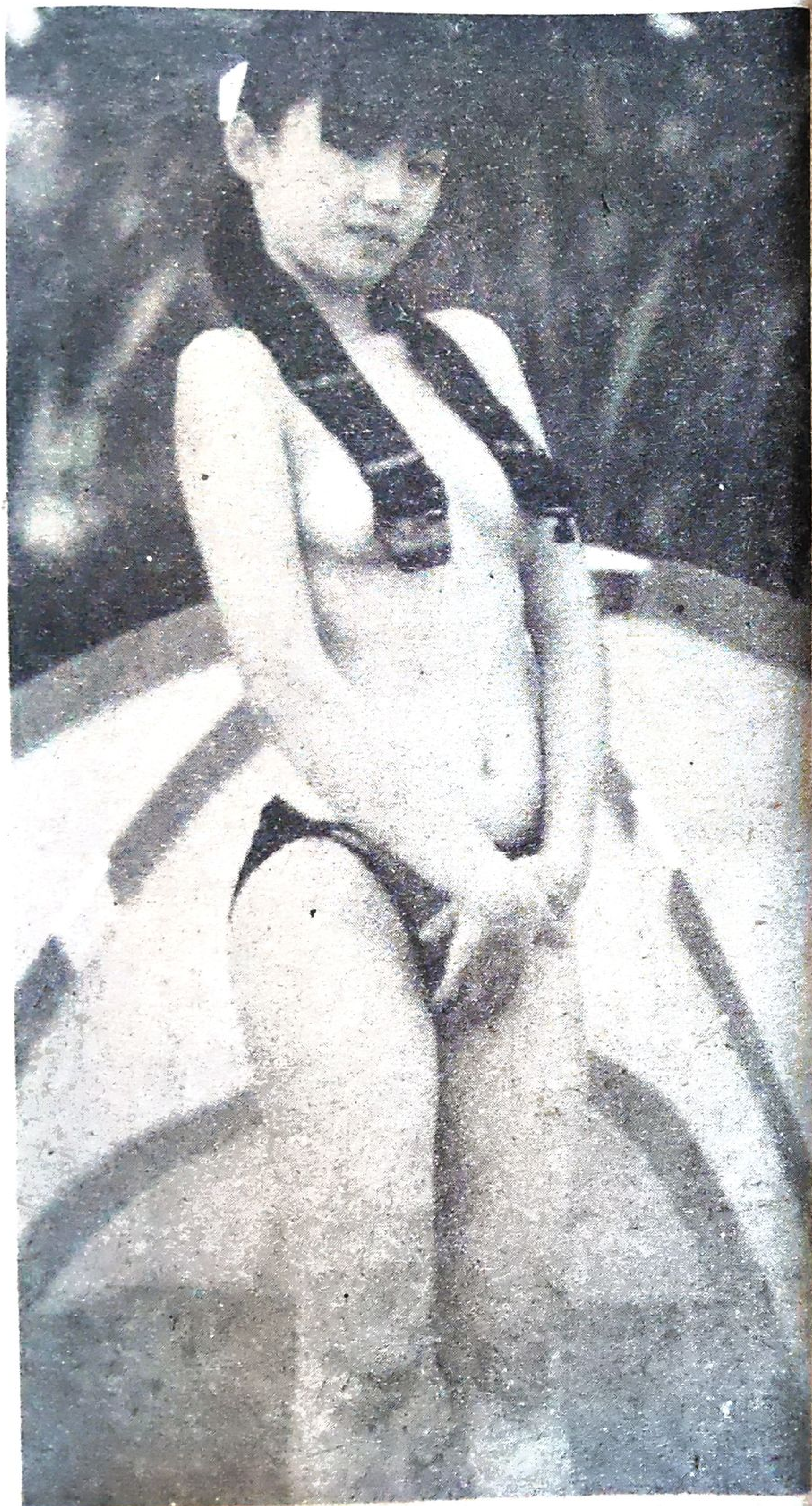
เธอช่วยปลดเปลื้องเนื้อตัวของผมจนเกลี้ยงเกลา ส่วนของเธอนั้นไม่เหลือไปตั้งนานแล้ว

เสียงเรือหางวิ่งน้ำแตกกระจายสาดกระทบข้างกราบเรือแจวของเราก็แค่โยกเท่านั้นเอง

เรือแล่นไปเรื่อย ๆ ไม่เร่งร้อนไม่รีบนัก บางทีก็ไม่มีเสียงแจวกระทบจ้อมแจ้มลงในน้ำเลย เพราะลุงคนแจวนั่นแกปล่อยให้เรือมันลอยไปตามน้ำบ้าง

เธอพลิกร่างของผมให้หงายลงไปนอนด้านล่างแล้ว เธอก็ใช้จมูกปากของเธอไปบนส่วนสัดทุกส่วนของผม สาบานได้ว่าทุกส่วนจริง ๆ โดยเฉพาะในส่วนที่เธอคลุกอยู่นานมากนั่นมันทำให้ผมเหมือนจะลอยไปตามน้ำเสียให้ได้ เธอดูสนใจมากมายเหลือเกิน จนผมต้องครางเสียงสั่นพร่า

เรามีความสุขกัน ไม่มีอะไรจะมาขัดขวางเราได้อีกแล้ว

เรือลอยไปเรื่อย ๆ ตามแรงโยกแรงแจวของตะแกผู้มีหน้าที่เป็นคนแจวอย่างเดียว และก็ทำหน้าที่ของตัวเองอย่างไม่บกพร่องเลย

ขณะที่ผมก็ทำหน้าที่ของตัวเองที่จะหาความสุขในลีลาแปลกใหม่อย่างที่ไม่เคยทำมาก่อนเลย

เราจะทำกันได้ถึง 4 ครั้ง มันคุ้มเสียยิ่งกว่าคุ้ม แล้วเธอก็โบกมือบ๋ายบายผมเมื่อเรือวนกลับมาที่ท่าน้ำข้างสะพานอันเดิม ผมก้าวขาขึ้นจากเรือจ้างในสภาพขาอ่อนแทบจะเดินไม่ไหว

แต่การโยกเยกไปมาในเรือนั่นมันก็เป็นการช่วยเพิ่มรสชาติที่ทำให้ผมไม่มีวันลืมเธอเลยจริง ๆ

เพื่อนเพลย์บอย

โลกีย์ของมนุษย์นั่นมันห้ามกันไม่ได้ บางทีเราก็ไม่ได้คาดคิดว่าจะต้องทำอะไรที่มันนอกลู่นอกทางนะครับ เพราะเรามันก็กลัวบาปกลัวกรรมเหมือนกัน แต่จังหวะและสิ่งแวดล้อมมันก็ทำให้เป็นไปได้ในสิ่งที่ไม่เคยคิดหรืออยากจะทำมาก่อน

ผมเป็นช่างก่อสร้างประเภทรับเหมาก่อสร้างนะครับ ก็รับงานทั่วไปมีเพื่อนมากที่เขารับงานเป็นด้าน ๆ ไป ที่สนิทที่สุดก็เห็นจะเป็นเจ้ากำชัย เจ้าหมอนี่มันรับติดผ้าม่าน วอลล์เปเปอร์อะไรพวกนี้

ผมกับกำชัยนั่นสนิทกันมากเลย เรียกว่ากินเหล้าเมายาและเที่ยวด้วยกันก็บ่อย ๆ ผมแต่งงานแล้ว แต่งก่อนเจ้ากำชัยอีกด้วย ภรรยาผมนั่นเธอเป็นครูนะครับ เราก็ชอบกันมานานจนเมื่อผมพร้อมแล้วก็ได้แต่งงานกันในที่สุด

เจ้ากำชัยนั่นมันก็ยังคงทำตัวเป็นเพลย์บอยเช่นเคย แต่ก็เพลาการเที่ยวกลางคืนกะผมไปได้หน่อย. เพราะว่ามันเกรงใจเมียผม

ที่สุดมาได้ข่าวมันอีกที เจ้ากำชัยดันผ่าแจกการ์ดแต่งงานซะแล้ว เล่นเอาผมเองและใครต่อใครที่สนิทสนมหรือชอบพอกะเจ้าหมอนี่พากันงุนงง ด้วยนึกไม่ถึงว่าจะมีหญิงคนใดจับมันติด

ผมกะเมียก็ไปงานแต่งงานมันด้วย เพราะอยากจะเห็นหน้าเจ้าสาวของเจ้าจอมกะล่อนนี่ว่าเป็นใครกันนะ ช่างโชคร้ายเป็นบ้าเลย (นี่ผมคิดคนเดียวนะครับไม่กล้าพูดออกมาหรอก"

ที่แท้คู่รักของเจ้ากำชัยนั่นเป็นอาหมวยครับ ชื่อมาลีวัลย์ สวยพอตัวเหมือนกัน เป็นลูกสาวร้านทำผ้าม่านใหญ่แห่งหนึ่งในย่านบางขุนนนท์ ฝั่งธนฯ นู่นเออดี สอดคล้องต้องกันกับงานของเจ้ากำชัยดี

งานแต่งงานของหมอนี่จัดได้น่ารักดี ไม่ถึงขั้นใหญ่โตแต่ก็ไม่เล็กกิ๊กก๊อกอะไร

จากวันแต่งงานของเจ้ากำชัยเป็นต้นมา ผมก็ไม่ได้เจอเค้าเลยอีกร่วม 2 อาทิตย์ แต่ผมก็อั้นงานไว้ไม่ได้ติดต่อมันเหมือนกัน เพราะเข้าใจดีว่าระยะข้าวใหม่ปลามันนั้นไม่ควรจะจู้จี้กวนใจมันนัก ปล่อยให้มัน

ได้อยู่กะเมียสาวของมันให้สบายใจก่อน

จนกระทั่งผมเห็นว่างานที่รับไว้ใกล้จะถึงกำหนดส่งงานเต็มทนแล้ว ก็เลยติดต่อไป

"ฮัลโหล กำชัยอยู่มั้ย"

"ไม่อยู่ค่ะ ใครพูดคะนั่น"

เสียงนั้นไม่คุ้นเลยสำหรับผม แต่ก็เดาเอาว่าคงจะเป็นเสียงของเมียมันแน่นอน เลยลองเดาสุ่มไป

"เอ๊ะ นั่นหมวยใช่มั้ยครับ นี่ผมชูชาตินะ กำชัย"

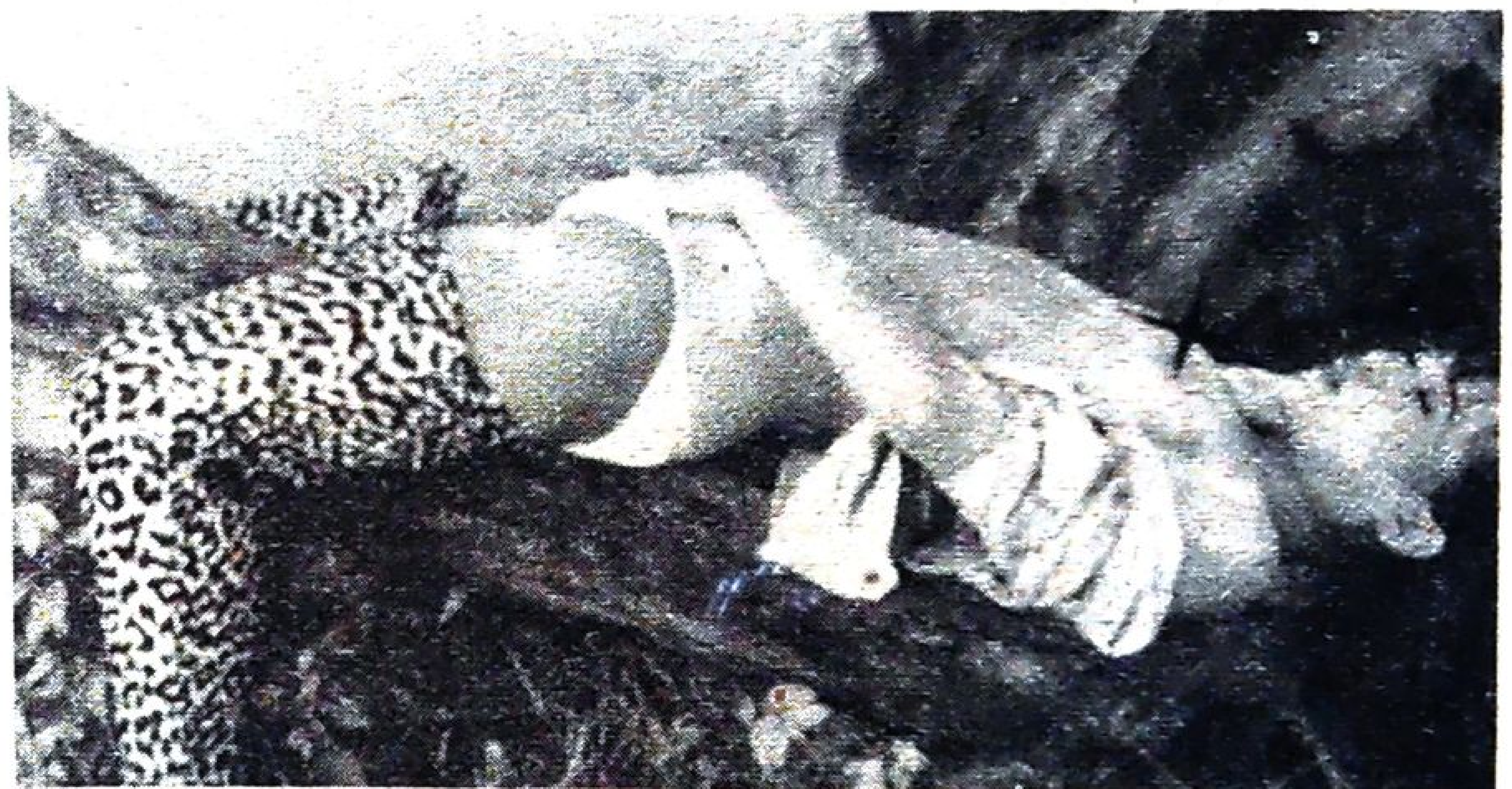
"พี่ชูชาตินี่เอง กำชัยเค้าไปฮ่องกงค่ะพี่ บอกว่าจะไปราว ๆ 2 อาทิตย์ แย่จังเลยหนูบอกไม่ให้ไป เค้าก็ดื้อจะไปทะเลาะกันด้วยค่ะพี่ แต่พี่มีงานอะไรก็บอกหนูได้นะคะ หนูทำได้อยู่แล้ว"

"เอ้อ ก็งานติดผ้าม่านกับติดภาพที่ผนังนั่นแหละ ลูกค้ามีมา 5 ราย พี่ไม่ได้ติดต่อเพราะเห็นว่ายังเพิ่งแต่งงานกันใหม่ ๆ เลยไม่อยากรบกวน"

"แหม พี่ก็ งานก็งานสิคะ ตกลงพี่รับไว้แล้วใช่มั้ยคะ หนูขอบพระคุณมากนะคะพี่ เดี๋ยวหนูไปหาพี่ดีกว่า พี่โทรฯ จากบ้านหรือจากบริษัทคะ"

"เออ เอางี้ดีกว่า เดี๋ยวเราไปกินข้าวกันนะ แล้วค่อยรับงานไปเลย ตกลงเราเจอกันที่มาบุญครอง ชั้นอาหารเชลล์ชวนชิม ที่ร้านหอยทอดอรัญญานะจ๊ะ โอเค. เดี๋ยวเจอกันจ้ะ"

ผมนัดไปก็เพราะไม่อยากจะให้มันเอิกเกริกที่จู่ ๆ เมียเพื่อนจะดันผ่ามาหาที่บริษัท คนที่เข้าใจก็แล้วไป แต่คนที่ไม่เข้าใจเดี๋ยวมันจะคาบเอาเรื่องไปฟ้องหรือไปยุเมียผมเข้าอีกจะยุ่งกันไปใหญ่

เลยเสแสร้งนัดไปอย่างนั้นเลย เพราะคิดว่าที่อย่างนั้นคงจะปลอดภัยกว่า

แล้วผมก็ได้ฟังเรื่องที่ไม่ได้ตั้งใจจะฟังเลยจากปากคำของอาหมวย แฟนเจ้าเสือกำชัย

"พี่ขา หนูไม่รู้จะปรึกษาใครนะพี่นะ หนูรู้มานานแล้วละว่า พี่ชูชาติกะพี่กำชัยนั่นเป็นเพื่อนรักกันมาก หนูเองกับพี่กำชัย ที่จริงก็ไม่ถึงขั้นเรียกว่าคนรักกันนะคะพี่ เพียงแต่เราถูกผู้ใหญ่บังคับให้แต่งงานกันก็เพื่อให้เกี่ยวดองกันทำนองว่า สมบัติจะได้ไม่ตกไปไหนอะไรอย่างนี้แหละค่ะ เมื่อก่อนพี่กำชัยเขาก็เป็นลูกจ้างของพ่อหนู เขาเป็นคนเก่ง ทำงานดี พ่อหรือเตี่ยและอาม่าหนูก็รักเขามากนะคะ เลยส่งเสริมทุกอย่างถึงขั้นออกทุนให้ก่อน เมื่อเขาคิดจะออกมาตั้งร้านเอง ที่สุดเตี่ยก็ให้หนูแต่งงานกะเค้า พี่เค้าก็ไม่ได้รักอะไรหนูหรอก เราก็เรียกว่าแต่งงานกันแล้วก็ต้องมาดูใจ มาศึกษากันอีกนั่นแหละพี่"

"อ้าวแล้วกัน" ผมอุทานเพราะไม่เคยทราบเรื่องนี้มาก่อนเลย ด้วยตลอดเวลาที่คบกับกำชัยมาก็ไม่มีก้าวก่ายเรื่องส่วนตัวของใคร และก็ไม่เคยไปวุ่นวายอะไรด้วย

"พี่คะ หมวยเหงาอย่างบอกไม่ถูก ตอนก่อนแต่งงานก็คิดว่าพี่เค้าจะเที่ยวเตร่อะไรอย่างไหนหมวยก็ไม่ว่า เพราะมันเป็นความสุขของเค้า หนูไม่เคยห้ามเพียงแต่ว่าเกรงใจกันบ้างไม่ทำอะไรที่มันหยามน้ำใจกันเท่านั้นก็พอแล้ว"

"หมายความว่า เจ้ากำชัย"

"ไม่เคยกลับบ้านตรงเวลาค่ะพี่ เมาเป็นหมามาแทบทุคืน บางทีกลับมาก็ตีสี่เกือบจะตีห้า พี่คิดสิคะว่าเป็นใจหมวย หมวยจะทำยังไงเมื่อผัวเป็นอย่างนี้ หมวยก็มีหัวใจนะคะพี่ แต่พี่เค้าไม่เคยเห็นใจหมวยเลย แบบนี้หมวยอยากจะหย่า แต่ก็กลัวเตี่ยจ้ะ"

งานการอะไรไม่ทันได้คุยกันเลย หมวยเล่นร้องไห้สะอึกสะอื้น ผมเองก็ตกใจเหมือนกัน ไม่นึกว่าเจ้ากำชัยเพื่อนซี้จะทะลึ่งเป็นคนบัดซบพรรค์นี้ ไม่พร้อมที่จะแต่งก็ไม่น่าจะแต่ง เอาคนอื่นเขามาทรมานทรกรรมเปล่า ๆ ถ้ายังรักที่จะเที่ยวสนุกสนานก็น่าจะเที่ยวไปให้ชุ่มโชกก่อน จากนั้นก็ค่อยคิดมีหลักปักฐาน

"พี่รับปากนะหมวยว่าพี่จะช่วยพูดเรื่องนี้กับเจ้ากำชัยให้ พี่เองก็ไม่ชอบใจเช่นกันถ้ามันจะเป็นคนเลวระยำตำบอนอะไรอย่างนี้ พี่คิดว่าคงจะได้พูดกะมันแน่ เอ้อ หมวย...หมวยอย่าเพิ่งตีโพยตีพายไปมากเลยนะ ใจเย็น ๆ กว่าจะแต่งงานกันได้นี่มันไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลย ถึงวันนี้จะยังไม่มีใจต่อกัน ยังไม่รักกันวันหน้าก็คงจะรักกันไปเองนะจ๊ะ"

ผมพยายามปลุกปลอบใจเมียเพื่อนด้วยความจริงใจ ด้วยสงสารเธอจริง ๆ แล้วในตอนท้ายเราก็คุยกันเรื่องงาน

หมวยเก่งเรื่องงานอย่างหาที่ติไม่ได้จริง ๆ เพราะเธอคุมลูกน้องของสามีคือเจ้ากำชัยไปจัดการกับลูกค้าทั้ง 5 รายที่ผมรับงานมานั่นจนเรียบร้อยอย่างดีเยี่ยม จนลูกค้าชมเชยมาเลยในด้านการบริการ

ผมก็พยายามจะพูดคุยเรื่องนี้กับเจ้ากำชัยเหมือนกัน ส่วนหนึ่งเพราะรับปากมากะหมวย แล้วอีกอย่างหนึ่งผมสงสารเธอ แต่งานของผมมันก็รัดตัวเสียจนไม่ค่อยจะมีเวลาได้ทำอะไรมากนัก

แล้วผมก็ได้ข่าวมาจากปากเจ้ากำชัยเอง แต่มันก็ไม่ได้คุยกะผมนะครับแต่คุยในวงเหล้าแล้วมันดังมาถึงหูผมจนได้

หมวยคบชู้

ผมสะอึก เพราะไม่นึกว่าเรื่องมันจะลงเอยร้ายแรงไปถึงขั้นนั้น ทีแรกเกือบจะนึกตำหนิหมวยไปแล้วว่าเป็นหญิงไม่ดี แต่พอมาฉุกคิดถึงเรื่องที่เธอเล่าให้ผมฟัง ผมก็ได้แต่นึกเวทนา

เจ้ากำชัยไม่ละทิ้งนิสัยเพลย์บอย ไม่เคยเอาใจใส่เมียไปเที่ยวสำมะเลเทเมา เที่ยวผู้หญิงไม่เลือก แล้วลงอย่างนี้ชีวิตในครอบครัวจะมีความอบอุ่นได้อย่างไร เธอก็เป็นคนมีเลือดมีเนื้อเหมือนกัน มีความต้องการเหมือนกัน เมื่อผัวไม่ให้ความสุขก็ต้องหาเอาจากที่อื่นนั่นแหละ

หมวยดูเหมือนจะได้หย่าจากเจ้ากำชัยจริง ๆ หลังจากที่อยู่กินกันมาราว ๆ 3 ปีเศษ เตี่ยของเธอก็เสียชีวิตแล้วเธอก็สลัดความชอกช้ำทิ้ง เปลี่ยนมือจากเจ้ากำชัยนิสัยเห้ ๆ ไปมีผัวใหม่ทันทีเลย เรื่องนี้ท่านผู้อ่านว่าใครผิดครับ

หนาวรัก

เพื่อนบ้านคนหนึ่งเล่าเรื่องราวในอดีตของตัวเองให้ฉันฟัง มันเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับเธอเมื่อสิบกว่าปีมาแล้ว ฉันเห็นว่ามันมีค่าควรแก่การเผยแพร่ เพื่อท่านจะได้รับรู้แง่มุมชีวิตของเพื่อนร่วมโลกคนหนึ่ง แม้ท่านไม่เคยเห็นหน้าค่าตาเธอมาก่อนก็ตาม

เธอชื่อติ๊ก เป็นคนจังหวัดสระบุรี อยู่ในอำเภอเมือง เป็นคนผิวขาว ออกท้วม ๆ แต่งตัวเก่งมากแม้เวลานี้อายุจะย่างสามสิบห้าเข้าไปแล้ว แต่เธอก็ยังคงพริ้มเพราอยู่ตลอดไม่ว่าจะอยู่กับบ้านหรือว่ามีนัดออกข้างนอก

เวลานี้เธอย้ายจากจังหวัดบ้านเกิดมาอยู่บ้านจัดสรรย่านชานเมืองกับชายสูงอายุคนหนึ่ง วัยห่างกันราวพ่อกับลูก เธอเป็นเมียน้อยเขา เขาจะมาหาเธอสัปดาห์ละสองสามหน ความเป็นไปเหล่านี้ฉันรู้ดี บ้านเราห่างกันแค่ขอบรั้วกั้น ยามว่างกลางวันเธอจะมาขลุกอยู่ที่บ้านฉัน ทำอะไรกินกันและเล่าเรื่องชีวิตแต่หนหลังให้ฉันฟัง

ขณะที่เธออายุยี่สิบปี เธอหาความสุขในชีวิตไม่ได้ เธอบอกว่ารู้สึกเปล่าเปลี่ยวเหมือนอยู่ในโลกอันกว้างใหญ่นี้เพียงลำพัง ความต้องการตามธรรมชาติ

มันเรียกร้องเธออยู่ทุกเมื่อเชื่อวันและคืน เวลานอนมักคิดมาก ต้องการหาใครสักคนมาแนบกาย ไม่ว่าหนุ่มหรือแก่ไม่เกี่ยงทั้งนั้น ขอให้เขาคนนั้นช่วยบรรลุความต้องการในส่วนลึกเท่านั้น

บ้านของเธออยู่ใกล้ความเจริญของจังหวัดก็จริง แต่ว่าไม่มีหนุ่มคนไหนสนใจเธออย่างจริงจัง มีแต่โฉบ ๆ มาแล้วโผจากไปเหมือนสายลมพัดผ่าน มันให้ความชื้นเย็นเพียงชั่ววูบก็จากไป

ทั้งพ่อและแม่ช่วยกันโฆษณาคุณความดีของลูกสาวขนานใหญ่ เพื่อนรุ่นเดียวแต่งงานมีลูกกันไปแล้วหลายคน แม้รูปร่างหน้าตาเธอไม่อัปลักษณ์ขี้เหร่จนดูไม่ได้ และเธอเองก็พยายามแต่งแต้มมันอยู่ตลอดเวลา

จนใคร ๆ พากันออกปากว่า ติ๊กแต่งตัวเก่ง และบางคนก็ว่าเอาหนัก ๆ เขาว่าติ๊กแต่งตัวล่อผู้ชาย หรือไม่ก็แต่งตัวหาผัว

ประโยคหลัง ๆ นี้มันทำให้ติ๊กเป็นเดือดเป็นแค้น เพราะมันไปแทงใจดำเธอเข้าอย่างจัง ทำให้เข้าหน้าใครไม่ค่อยติด พาลเกลียดคนที่เขามีความสุขสม บางครั้งความริษยาเหล่านั้นทำให้พูดใส่ร้ายป้ายสีจนคนดี ๆ เสียหายบ่อย ๆ

"ฉันไม่สนผู้ชายหรอก ยากคนอย่างฉัน" ติ๊กพูดกับใครต่อใครปาว ๆ

"จะอยู่เป็นโสดไปจนตาย" เป็นอีกคำพูดหนึ่งของเธอ

แต่คำพูดทั้งหมดนี้ มันตรงข้ามกับความเป็นจริงที่อยู่ในใจ

ช่วงหนึ่งความกดดันทางธรรมชาติมีมากจนเธอทนไม่ไหว ประกอบกับช่วงนั้นน้าสาวของเธอที่อยู่กรุงเทพฯ กำลังป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล เธอจึงถือโอกาสนี้อ้างกับพ่อแม่ว่าจะเข้าเยี่ยมน้าที่กรุงเทพฯ พ่อกับแม่เห็นว่าอยู่บ้านเธอก็ไม่ทำอะไรจึงอนุญาตตามความต้องการ

ติ๊กแต่งตัวดีตามสมัยนิยมนั่งรถโดยสารเข้ากรุงเทพฯ ในตอนสายวันอาทิตย์ บนเบาะนั่งแบบสองคนของรถ บขส.นั่นเอง ติ๊กได้รู้จักกับชายหนุ่มคนหนึ่ง

เขาเป็นคนผิวคล้ำและร่างกายสันทัด พูดถึงความหล่อเหลานั้นดูนาน ๆ ก็พอจะมีแววอยู่บ้าง เธอนั่งด้านในและเขานั่งด้านนอกมีช่วงหนึ่งลมพัดแรงเข้ามาทางหน้าต่างซึ่งเปิดกว้าง และดูเหมือนว่าฝนจะตั้งเค้า มันเป็นต้นเดือนสิงหาคม กลางฤดูฝนลมที่พัดเข้ามามีฝุ่นตลบเข้ามาด้วย เธอพยายามจะเอาหน้าต่างลง แต่ไม่สามารถจะเอาลงได้ เขาผู้อยู่เคียงข้างก็เสนอตัวเข้ามาทำหน้าที่สุภาพบุรุษทันที

"ผมเองครับ" เขาบอกและยิ้มน้อย ๆ

ติ๊กจึงละมือให้เป็นหน้าที่ของเขา ขณะที่เขายื่นตัวมาผ่านหน้าเธอนั้น เธอได้กลิ่นของความเป็นชายอย่างใกล้ชิด เป็นชายคนแรกก็ว่าได้ที่เอาสีข้างมาถูกับไหล่ของเธอ ความรู้สึกขณะนั้นบอกว่าเขามีความเป็นชายที่จะสนองความต้องการของเธอได้

ติ๊กอยากทอดสะพานให้ แต่ก็ยังดูท่าทีเขาก่อน เขาอาจไม่ใช่ผู้ชายประเภทไวไฟถ้าไม่เป็นเช่นนั้นละก้อการเสนอของเธอจะทำให้ตัวเองเก้ออย่างไม่รู้เอาหน้าไว้ไหนที่เดียว

และแล้วเขาก็แสดงตัวออกมาโดยชวนเธอคุย เมื่อรถย่างเข้าเขตความเจริญชานเมืองหลวง เขาถามถึงการมากรุงเทพฯ ของเธอ มาคนเดียวหรือว่ามีใครมาด้วย มีใครมารับหรือเปล่า ติ๊กก็ตอบเขาไปอย่างมีไมตรีเต็มเปี่ยม

"มาคนเดียวค่ะ จะมาเยี่ยมน้า แกไม่สบาย" ติ๊กบอกพร้อมทั้งมองหน้าเขา

"มาคนเดียวเหรอ ไม่น่าเชื่อว่าคนสวยจะมาคนเดียว" เขาขมวดคิ้วด้วยสายตาเจ้าชู้

"จริง ๆ ค่ะ สาบานให้ก็ได้"

เมื่อถึงตลาดหมอชิต ทั้งสองก็ไปหาอะไรกินด้วยกัน คุยกันต่อแล้วเขาก็ชวนดูหนัง ติ๊กนึกในใจแล้วว่าถึงอย่างไรเขาคนนี้ต้องช่วยเธอได้บ้าง

เขาแนะนะตัวเองว่าชื่อต้น เขาบอกว่าชื่อคล้องกันเลย สงสัยจะเป็นเนื้อคู่กันมาแต่ชาติก่อน พลางก็ถือโอกาสจับมือถือแขนเธอเสียเลย

ติ๊กก็ไม่ได้ปิดป้อง

อยู่ในโรงหนังเขาก็ลวนลามโดยเธอนั่งตัวแข็งไปหมด มันเป็นครั้งแรกที่ต้องมือชายตอนแรกก็ลูบ ๆ ต้นขาภายนอกกางเกง ตอนหลัง ๆ พยายามจะปลด

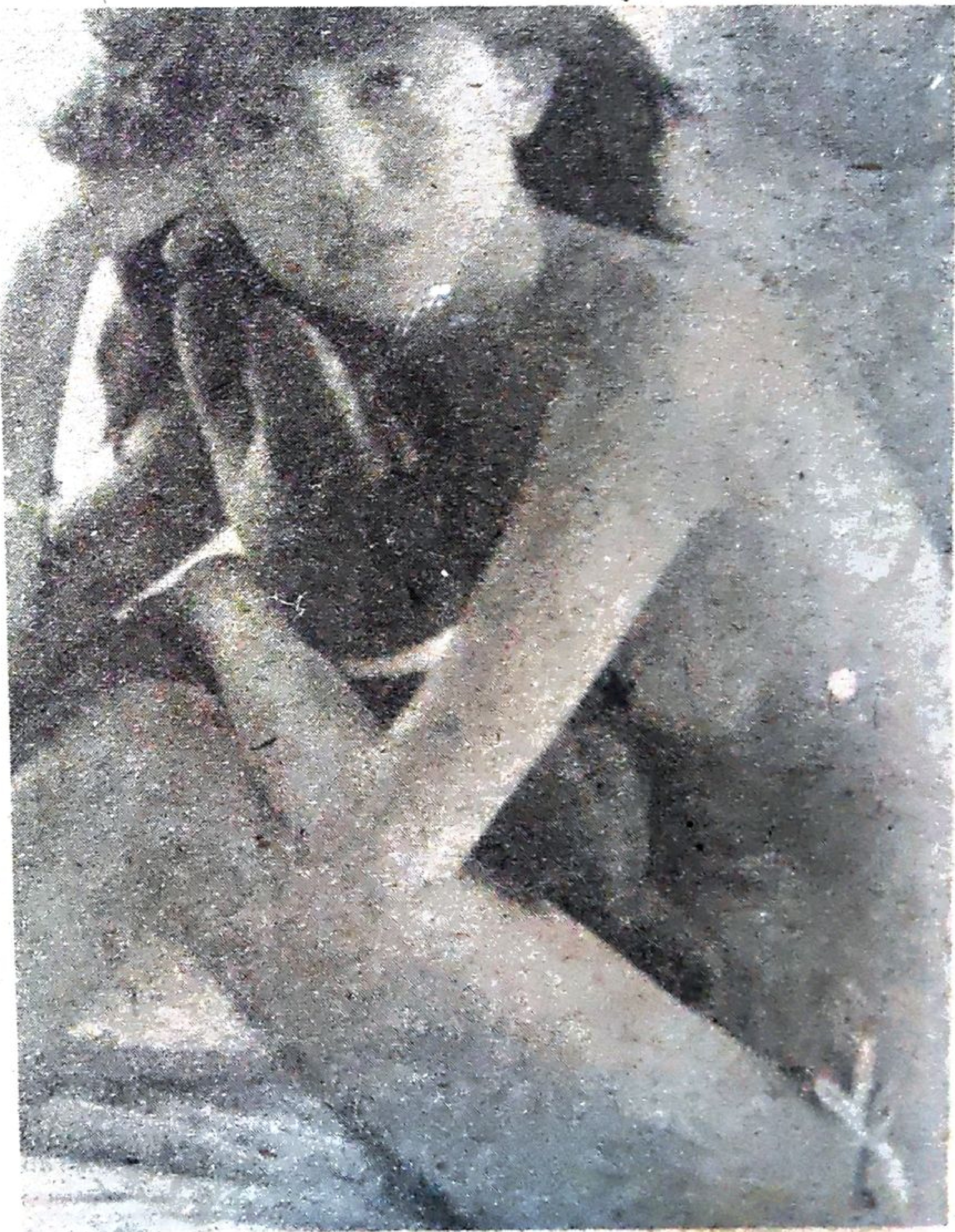
ซิปให้ได้ เมื่อเธอบ่ายเบี่ยงเขาก็เปลี่ยนจุดโจมตีไปที่หน้าอกทั้งสองเต้า คลึงเคล้าและเคล้นเล่นอย่างมันมือ คลำแต่ภายนอกก็ไม่สู้กระไร ยิ่งตามใจก็ยิ่งล้ำเส้นสอดผ่านเข้าไปในชายเสื้อ ปลดตะขอยกทรงเอาจนได้ และคลึงคลำเอาของแท้ ๆ เลยเชียวล่ะ เหล่านี้มันทำให้ติ๊กแทบทนไม่ได้

ติ๊กบอกรู้สึกตัวเสร็จไปสองครั้งด้วยการกระทำเหล่านั้นของต้น ชายหนุ่มผู้ใจกล้าโดยที่ยังไม่ทันร่วมรักกันแม้แต่ครั้งเดียว

พอหนังเลิกเขาก็พาเธอเข้าโรงแรมและได้เสียกันคืนนั้นเอง ติ๊กบอกว่าเธอมีความสุขมาก ไม่รู้น้ำหล่อลื่นหลั่งล้นมาจากไหน มันชุ่มโชกผ้าปูที่นอนไปหมด ต้นทำจนเธอเรียบร้อยครั้งแล้วครั้งเล่า เขาเป็นคนช้าพอดู เธอบอกว่าดูเขามีความสุขดีมาก ออกปากชมเรือนร่างเธออยู่ไม่ขาดปาก

ติ๊กตามใจเขาทุกอย่าง ไม่ว่าเขาต้องการอะไร ถ้าเธอทำได้เธอก็จะปฏิบัติต่อเขาอย่างไม่กระดาก

แต่แปลกที่การนัดหมายในวันรุ่งขึ้นเขาไม่ยักมา

วันที่สองเธอก็ไปอีก แต่ก็ไม่เห็นเขาแม้แต่เงา ดูท่าเขาก็ติดใจเธอ และไม่ต้องเสียเงินเสียทองอะไรมากมาย นอกจากค่าห้องเท่านั้น ทำไมเขาไม่มานะ

มันทำให้ติ๊กต้องคิดมาก

เธอไม่เจอเขาอีกเลย เธอบอกว่าไปซื้อยาคุมกำเนิดโดยที่ไม่เข้าใจว่าเขาให้กินตอนไหน แต่ก็โชคดีที่เมื่อครบกำหนดรอบเดือนก็มาตามปกติ

จากการที่เคยลิ้มรสแล้วไม่ได้ลิ้มอีก มันทำให้เธอแทบคลั่ง ตลอดเวลาที่อยู่กับน้าสาว ติ๊กไม่ค่อยได้อยู่ติดบ้าน มักออกไปตะรอน ๆ เที่ยวชม้ายชายตาให้ผู้ชาย บางคนก็ทำท่าว่าจะเล่นกับเธอ แต่บางคนก็เบือนหน้าหนี บางคนไปกับเธอแล้วแต่เมื่อเห็นการปล่อยตัวของเธอจนเกินไปก็เลยผละหนี ไม่รู้ด้วยเหตุผลอันใด

"เท่าไหร่" บางคนกระซิบเบาที่ข้างหู

เธอส่ายหน้า เขาคนนั้นก็ไม่เล่นด้วย คงกลัวว่าเธอเป็นนางนกต่ออะไรเทือกนั้น

ในที่สุดเมื่อน้ากลับมาอยู่บ้านและเห็นความประพฤติของติ๊กเข้า หล่อนก็รีบส่งเธอกลับสระบุรี

"อยู่ไม่ได้แล้ว ทำตัวอย่างนี้อยู่ด้วยกันได้ยังไง เป็นสาวเป็นนางเที่ยวทอดสะพานดะไปได้ เดี๋ยวก็ได้ท้องไม่มีพ่อหรอก" หล่อนว่าอย่างนั้นก่อนยื่นค่ารถให้

ติ๊กจำใจกลับสระบุรีด้วยความว้าวุ่นใจ

เมื่อกลับจากกรุงเทพฯแล้ว ติ๊กมีชีวิตอยู่ด้วยความอกตรมขมไหม้เป็นที่สุด อยากจะพาตัวไปให้พ้นชายคาบ้าน ทั้งที่ฐานะทางบ้านก็ไม่ยากจน พ่อเป็นข้าราชการและแม่รับผ้าเขามาเย็บเป็นโหล ๆ แต่ทำไมจึงกระเสือกกระสนอยากออกสู่สังคมภายนอก อยากมีแฟน เพื่คนชายที่รู้จักกันครั้งสองครั้งก็พากันหนีหน้าไปหมด ดูพวกเขาช่างรังเกียจเสียจริง

ติ๊กเล่าอย่างไม่อายว่าเธอเที่ยวไปคุยอวดใครต่อใครดะไปหมดว่าเธอมีแฟนอยู่หลายคนที่กรุงเทพฯ มีคนมาชอบเธอมากแต่เธอไม่สนใจไยดีด้วย ยังไม่อยากมีภาระยุ่งยากใจ สู้อยู่คนเดียวไม่ได้

เธอบอกว่าใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตามแต่ แต่มันก็ช่วยให้สบายใจขึ้นมาบ้าง ดีกว่าจะไม่พูดเสียเลย

การกลับมาอยู่บ้านหนนี้ติ๊กได้พบกับเพื่อนสาววัยเดียวกันคนหนึ่ง เคยเรียนด้วยกันมาแต่บ้านของเธออยู่ออกไปนอก ๆ เมืองหน่อย ทั้งสองเจอหน้ากันที่ตลาด เธอมากับฝรั่งหัวแดงคนหนึ่ง ถามดูก็ได้ความเป็นคู่ของเธอ เจ้าหรั่งคนนั้นก็มองติ๊กเป็นการใหญ่จนเพื่อนสาวต้องหยิกแขนทำทีเป็นหวง

"คนนี้ไม่ได้นะ" เพื่อนสาวบอกกับคู่ต่างชาติ

เจ้าหรั่งส่ายหน้า เขาพูดไทยได้กระท่อนกระแท่น พอลับหลังเขาติ๊กก็แอบกระซิบว่าแบ่งกันบ้างไม่ได้หรือ ทำให้เพื่อนสาวมองอย่างประหลาดใจ

"จริงเหรอนี่" เธออุทาน

ติ๊กบอกจริง อยากลองฝรั่งดูบ้าง เด็ดไหม

ตอนแรกก็พูดกันแบบทีเล่นทีจริง ต่อมาการพูดคุยก็ดูจะเป็นเรื่องเป็นราวขึ้น ทั้งสองพูดกันด้วยสีหน้าจริงจัง เพื่อนสาวก็รับปากว่าจะหาให้คนหนึ่ง รวยด้วย แต่คู่ของเธอคนนี้ไม่ได้เด็ดขาด ขอให้เป็นคนอื่นเถอะ ติ๊กก็เข้าใจ ต่างให้ที่อยู่แก่กันก่อนแยกทาง

ไม่นานติ๊กก็ได้รับจดหมายบอกให้พบกันที่หน้า-ศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง มีรูปของชายต่างชาติที่จัดเตรียมไว้ให้มาด้วย หนวดเคราะรุงรังแต่ก็ดูเก๋ไปอีกแบบ

ในจดหมายบอกว่า เขาเป็นคนดีและเงินหนา ขอให้ติ๊กตักตวงให้เต็มที่

เมื่อถึงวันนัด ทั้งหมดก็พบกัน หลังจากนั้นก็แยกกันไป คู่ใครคู่มัน

ชายผมแดงคนนั้นชื่อโทบี้ ร่างใหญ่มาก ผิวขาวและตกกระเป็นจุดตามแขนและขา เขาพูดภาษาไทยได้เป็นบางคำ การสนทนาส่วนใหญ่จึงใช้มือและกิริยาท่าทางที่เข้าใจกันได้

โทบี้พาติ๊กไปยังอพาร์ทเม้นต์ของเขา หาเบียร์มาให้ดื่ม เขาก็ดื่มด้วย คุยกันเล็กน้อย

แล้วเธอก็ได้สนุกสมใจ

คู่ต่างชาติของเธอเขามีอาวุธที่มีขนาดพิเศษชนิดเธอไม่เคยเห็นที่ไหนมา เขาไม่เพียงแต่มีอาวุธโตเท่านั้นเขายังเก่งกาจในการใช้ลิ้นอีกด้วย เป็นครั้งแรกที่ติ๊กเจอเข้าแบบนี้ ขณะเล่าเธอยังยกนิ้วโป้งให้เลย

"เยี่ยมจริง ๆ เธอเอ๋ย ไม่มีอะไรเทียบเท่าอีกแล้ว เธอเคยลองบ้างหรือยังเล่า"

ติ๊กไม่วายหลอกให้ฉันเสียวภายใน ฉันไม่เคยหรอก แฟนฉันไม่กล้า เขาบอกจะทำมาหากินไม่ขึ้น

ติ๊กบอกว่า เมื่อเขาเสร็จสมเขาจ่ายเงินให้เธอด้วย มันเป็นเงินดอลล่าร์ เธอไม่ยอมรับบอกเขาว่าไม่ต้องด้วยการส่ายหน้า แต่เขาก็ยัดเยียดให้จนได้

ครั้งนั้นติ๊กโกหกพ่อแม่ว่าจะมาอยู่บ้านน้า ความจริงเธอมาอยู่กับโทบี้เป็นสัปดาห์ เธอบอกมีความสุขอย่างที่สุด เขาเป็นคนอารมณ์จัดและมีพิธีรีตองในการร่วมรัก

ก่อนลงมือเขาต้องชวนเธอเปลือยกายท่ามกลางแสงไฟ นั่งคุยกัน ทำตัวให้เป็นธรรมชาติไม่มีการเคอะเขิน เขาชอบดื่มเบียร์เป็นที่สุดเรียกว่าดื่มแทนน้ำเลยก็ยังได้

ติ๊กไม่รู้ว่าเขาทำงานอะไร เอาเงินมาจากไหนมากมายเช่นนี้ จะตามแต่ก็คงไม่เข้าใจกัน

ทุกอย่างติ๊กถูกใจหมด จะไม่พอใจอยู่บ้างก็ตรงตรงที่เขามักให้เงินเธอหลังเสร็จกิจ เธอไม่ต้องการมัน การกระทำอย่างนี้เหมือนเขาเห็นเธอเป็นผู้หญิงหากิน

บอกเท่าไหร่เขาก็ไม่เชื่อ พูดกันก็ไม่รู้เรื่อง ในที่สุดเธอก็หนีจากเขามา กลับสระบุรีบ้านเกิด

"ความจริงฉันชอบคนไทยด้วยกัน พูดกันรู้เรื่องดี ไอ้หัวแดงพูดกันก็ไม่เข้าใจ แม้ของมันจะดีแต่มันไม่เคยบอกรักสักคำ" ติ๊กสารภาพ

แต่ถึงอย่างไร เมื่อเกิดความต้องการมาก ๆ เข้า ติ๊กก็แอบกลับไปหาเขาอีก โทบี้ไม่ว่าอะไรสนองความต้องการของเธอเต็มที่ เพียงวันสองวันเธอก็กลับ เขายังคงให้เงินเหมือนเดิม

"มันเห็นฉันเป็นกะหรี่หรือไงไม่รู้" ติ๊กบอก

คราวหลังไปอีก ปรากฏว่าโทบี้มีผู้หญิงคนใหม่แทนที่เธอเสียแล้ว ติ๊กจึงผิดหวังกลับบ้านและไม่ไปหาเขาอีกเลย

คราวหลังเมื่อพบเพื่อนหญิงคนที่หาคู่ฝรั่งให้ ติ๊กถูกเธอต่อว่าหาว่าเอาหมูมายัดให้ในปากแล้วยังไม่เคี้ยว

ปอกลอกมันให้หมดตัวไปเลย เอาอย่างเธอซี่ เอาเงินมาสร้างบ้าน สร้างส้วมเสียนักต่อนักแล้ว เพราะถึงอย่างไร สักวันเขาก็ต้องกลับประเทศเขาแล้ววันนั้นแหละจะคิดถึงตัว

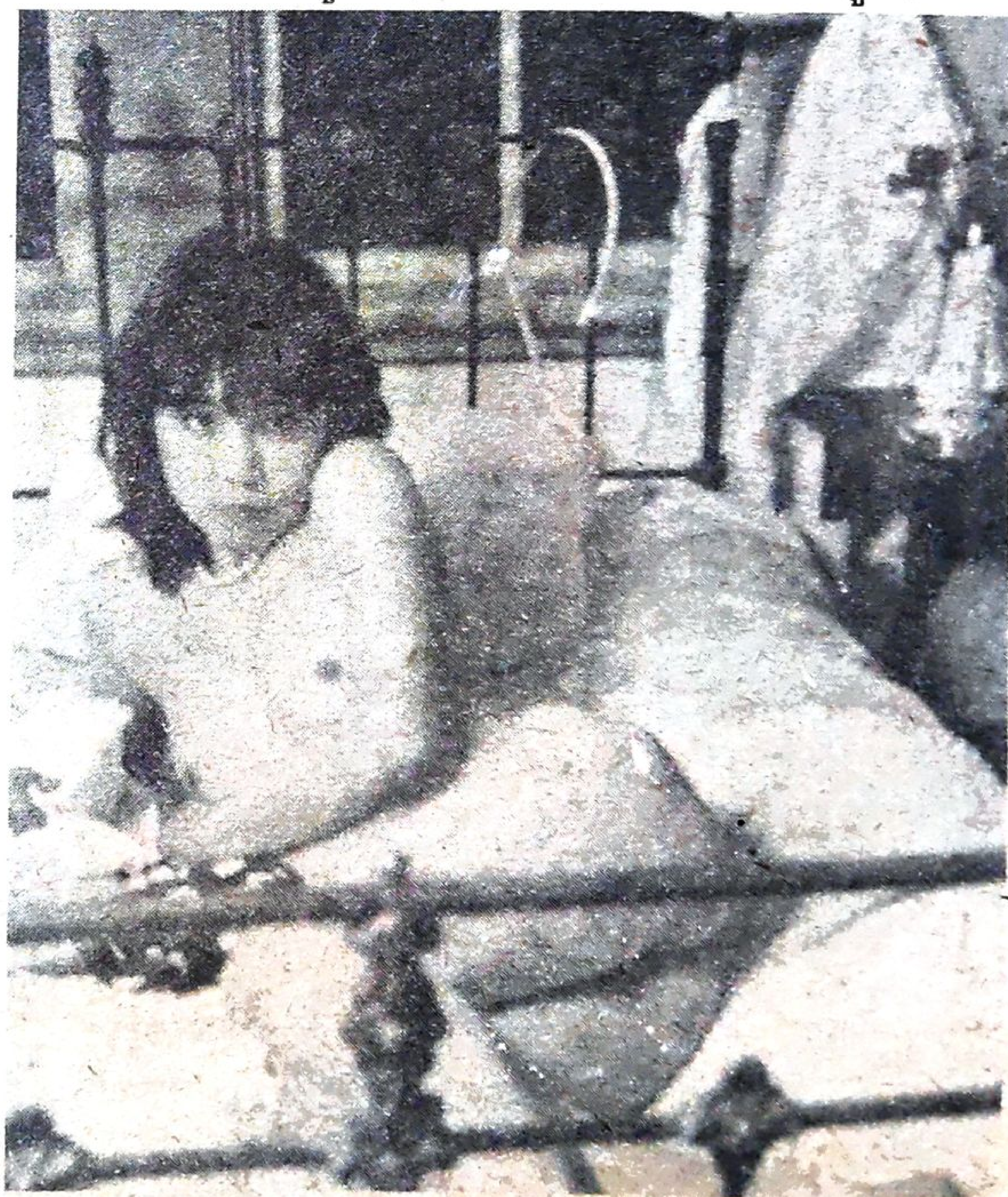
แต่ติ๊กไม่ยักคิดอย่างนั้น คนเรานานาจิตตังอย่างพระว่าไว้นั่นแหละ จะให้คิดและทำเหมือนกันได้อย่างไร

ช่วงนี้ติ๊กเคว้งคว้าง พบผู้ชายอีกหลายคน ทุกคนได้ติ๊กเพียงครั้งสองครั้งก็เลิกลาไป ไม่มาให้เห็นหน้าอีกเลย

มีอยู่คนชื่อ[illegible] ตื๊กตามง้อเขาถึงบ้าน [illegible]คนที่อยู่หมู่บ้านห่างออกไป ปรากฏว่าเขาทำเมินจ๋าเธอไม่ได้ แถมทำท่าจะให้เพื่อน ๆ [illegible]แขกเธออีก

อย่างนี้มันต้องเผ่น อยู่ได้ยังไง หนุ่มลูกทุ่งล้วนแข็งแรง คนเดียวก็พอทำเน่า นี่เล่นจะยกโขยงกันมาทั้งทุ่ง เห็นทีจะเดินไม่เป็นไปหลายวัน

ต่อมาเธอได้เข้าทำงานที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัดนั้นแหละที่นี่เองที่ทำให้เธอได้รู้จักแขกผู้ชายมากหน้าหลายตา มีทั้งแก่ทั้งหนุ่มในบรรดาแขกเหล่านั้น ก็มีคนหนึ่งที่ถูกใจเธอมาก ออกปากชวนไปอยู่ด้วย

ก็คนที่อยู่กินปัจจุบันนี่แหละ

เขาเป็นพ่อค้าที่ต้องขึ้นล่องต่างจังหวัดเสมอ ติ๊กสารภาพว่า อยู่กับเขาก็สุขสบายดี เงินทองมีใช้ไม่ขาดมือ อยากได้อะไรก็หามาประเคนให้ นับเป็นโชคดีของเธอ เรื่องทั้งหมดนี้พ่อแม่ยังไม่รู้ ท่านทั้งสองรู้เพียงว่าติ๊กมาทำงานกรุงเทพฯ เป็นงานดีและเงินงาม สามารถเลี้ยงตัวเองได้ เท่านี้ท่านก็ดีใจแล้ว

แต่เท่าที่ฉันสังเกตเห็น ติ๊กยังไม่หยุดลงแค่ผู้ชายสูงอายุคนนี้ เธอยังสาวและสวยความต้องการตามธรรมชาติสของเธอยังไม่โรยรา และยิ่งมามีความเป็นอยู่อย่างนี้ วัน ๆ ไม่ต้องทำอะไร เวลาว่างมีเหลือเฟือความคิดฟุ้งซ่านย่อมมีมากเป็นเงาตามตัว ผู้หญิงที่เคยมีไฟร้อนแรงหรือจะอยู่นิ่งได้

ฉันเคยเห็นติ๊กออกไปกับผู้ชายหลายคนที่มีรถเก๋งมารับถึงประตูบ้านในขณะที่สามีสูงวัยของเธอไม่อยู่หลายครั้งหลายหน แต่ฉันทำแกล้งเป็นไม่เห็น ความจริงมันไม่ใช่เรื่องใช่ราวอะไรของฉันนี่ เราเป็นแค่เพื่อนบ้านกันเท่านั้น

สามีฉันเห็นแล้วยกนิ้วให้ บอกว่าผู้หญิงคนนี้ยอดจริง ๆ ไม่ซ้ำหน้าเลย อย่างนี้มีหวังรถไฟผ่านได้ทั้งขบวน

แล้วเขาก็หัวเราะชอบใจ

แต่ฉันยังงง....อะไรกัน รถไฟผ่านได้ทั้งขบวน

เด็กมันช่ำ

เห็นคนอื่นเขาเขียนเรื่องราวส่งมาให้รายการนี้แล้วผมเองก็รู้สึกว่า เรื่องที่เกิดขึ้นกับตัวเองนั้นมันกว่ามาก ก็เลยเขียนส่งมาให้สุดเฉียบพิจารณาดูบ้างว่าใช้ได้ไหม

เรื่องของผมมันเกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ ไม่กี่เดือนมานี้เอง

ความจริงผมกับเมียก็ไม่มีอะไรกัน เมียผมนั้นดีทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องปรนนิบัติพัดวีผัว หรือหน้าที่ภรรยาทุกอย่างไม่เคยบกพร่อง ผมจะไปไหน ไปกินเหล้ากับใครไม่เคยว่า เพราะคิดว่าเราเป็นผู้ใหญ่กันแล้ว ย่อมรู้ดีว่าอะไรดีอะไรชั่ว

ก็อายุผมตั้งเกือบสี่สิบเข้าไปแล้ว จะมามัวคิดแบบเด็กวัยรุ่นอยู่ได้อย่างไร

วันหนึ่งก็มีลูกของพี่ชายมาจากต่างจังหวัดเข้ามาเที่ยวในกรุงเทพฯ มาด้วยกันห้าคนด้วยกันมีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ผมก็เลยทำหน้าที่ขับรถพาไปส่งว่าจะไปเที่ยวไหนกันบ้าง

ผมเลือกเอาไปกินอาหารที่ตำหนักไทยก่อน กินกันจนดึกแล้วก็เลยเข้าเที่ยวเธคซึ่งแถวนั้นก็มีฟาร์โรก็เลยบอกมันว่า เที่ยวให้ตามสบายก็แล้วกัน ผมจะเข้าไปกินเหล้าในคลับของโรงแรมแถวนั้นฆ่าเวลา ตอนดึกจะกลับมารับ

ประมาณตีสามผมก็ขับรถกลับมารอที่ระเบียง ฟาร์โรนั่งดื่มเบียร์รออยู่ว่าเมื่อไรเธคจะเลิก จะได้กลับบ้านนอนเสียที

ไม่กล้าเข้าไปในนั้นหรอกครับ กลัวหูดับเพราะมันดังเหลือเกิน เสียงไม่เขย่าหูอย่างเดียวยังเขย่าตับไตไส้พุงอีกด้วย

อีกอย่างก็กลัวว่าเด็กมันจะว่าเอาหาว่าแก่แล้วยังไม่เจียมสังขาร เด็กเดี๋ยวนี้มันมีสัมมาคารวะที่ไหน เดี๋ยวอดไม่ได้ก็ต้องติดคุกเมื่อแก่เท่านั้น

กำลังนั่งเพลินมองเด็กสาว ๆ เอ๊าะ ๆ อยู่นั้น เด็กสาวอายุไม่เกินสิบเจ็ดคนหนึ่งแต่งตัวเปรี้ยวแต่ท่าทางซึม ๆ ก็เดินเข้ามาในร้านหาที่นั่ง แต่มันเต็มหมด เหลือตรงหน้าผมเพียงที่เดียว

"ว่างไหมคะอา" หล่อนถามเสียงใส ผมมองอย่างเต็มตาก็รู้สึกว่าเด็กคนนี้ลักษณะดี ความสวยก็อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ทีเดียว

เด็กสาวทรุดตัวลงนั่งเมื่อผมพยักหน้า เธอสั่งน้ำส้มมาดื่มตามองไปทางเธคเช่นเดียวกับผม เดี๋ยวก็หันกลับมามองหน้าอย่างสนใจจนผมชักอึดอัด น้ำส้มแก้วนั้นหมดแล้วเธอไม่สั่งต่อ ผมสั่งเบียร์ขวดใหม่ มองเธออย่างชั่งใจ

"มาคอยใครหรือหนู"

"มากับเพื่อนไม่รู้เขาหายไปไหน"

"เอาเบียร์หน่อยไหมเป็นเพื่อนกัน หรือน้ำส้มก็ได้ฉันเลี้ยงเอง" ผมว่า

หล่อนมองผมอย่างชั่งใจ "เบียร์ก็ได้ค่ะอา"

ผมรินเบียร์ให้ นึกในใจลองแบบนี้ก็มาจับแขกแหง ๆ อยู่แล้ว แต่ทำตัวให้สงบเสงี่ยมมาเหนือเมฆจริง ๆ ที่แท้มันก็อีกตัวที่มาในคราบนักเที่ยว ถ้าจะหิ้วมันไม่ยากเลย นอนด้วยกันสักสองชั่วโมงจ่ายเงินไปก็สิ้นเรื่อง

กำลังเหงา ๆ อยู่แล้วน่าจะลองดู ไม่ผิดกติกาอะไรนี่นา

ไอ้พวกทะโมนที่ผมมาส่งก็ไม่เห็นโผล่หัวออกมา ผมตัดสินใจทิ้งมันไว้ที่นี่แหละ วางแผนหิ้วแม่นี่ไปโรงแรมดีกว่า

เล่นเบียร์หมดไปอีกสองขวดชักพูดคุยกันถูกชะตามากขึ้นแล้ว ผมชวนเธอดื้อ ๆ

"ไปหาที่นอนกันดีกว่าเอาไหม"

ถ้าเป็นผู้หญิงดี ๆ รับรองไม่ถูกตบก็ถูกด่าแม่เละไปแล้ว

แต่นี่กลับไม่อย่างนั้น เด็กสาวพยักหน้าง่าย ๆ ท่าทางเมามายทั้ง ๆ ที่เพิ่งกินเบียร์ไปเพียงสามแก้วเท่านั้นเอง ฟอร์มแหง ๆ แบบนี้ผมคิดดูถูก

โรงแรมแถวนั้นมีมากมายราวกับดอกเห็ด เพียงไม่ถึงยี่สิบนาทีก็มานั่งกันอยู่ในห้องล็อคประตูกลับมาก็เห็นเธอนอนหลับตาพริ้มอยู่บนเตียง

น้ำท่าไม่ยอมอาบกันละ ผมจะมาเสียเวลาอยู่ทำพระแสงอะไรเล่า ถอดเสื้อผ้าออกจนเกลี้ยง เดินโทง ๆ เข้าไปที่เตียงจูบที่แก้มก่อน เธอเบี่ยงหน้าพยายามจะหนีแต่ก็ไม่พ้น

"อย่าค่ะอา หนูเมา" เสียงพึมพัม

ผมถกเสื้อยืดตัวนั้นขึ้นไปเลยหน้าอก ยกทรงหุ้มหน้าอกที่เคร่งเป็นกระเปาะ ไม่เล็กไม่ใหญ่น่าจับน่าคลึงนัก ตะขอยกทรงตัวนั้นอยู่ข้างหน้าเสียด้วย แตะนิดเดียวมันก็หลุดออก สองเต้าเต่งก็เด้งผงาดอยู่ในสายตา

ผมตลึงไม่คิดว่าจะมาพบคนนมสวยอย่างนี้ มันขาวไร้ไฝฝ้าราคี แข็งเป็นไตเหมือนไม่เคยต้องมือชายมาก่อน วงป้านขนาดเหรียญบาทเล็กนั้นเป็นสีชมพูคล้ำหัวนมจมบุ๋มลงไปเหมือนคนหัวนมบอด

แบบนี้อดใจไหวก็เห็นจะต้องไปบวชเป็นสมภารเสียดีกว่า ซุกหน้าลงไปฟอนเฟ้นด้วยจมูกก็ยิ่งชัดเจนในความแข็งเคร่งเต่งเต้านั้น เสียงเธอครางออกมาพยายามที่จะขัดขืน

"อย่าอา หนูไม่...หนูไม่อย่างนั้น"

ผมไม่ฟังเสียงว่าเธอจะร้องรนอย่างไร คิดว่าเป็นมายา กระโปรงตัวนั้นถูกถอดออกไปพร้อมกับกางเกงใน เห็นเนินเนื้อกระเปาะเหลาะเด่นชัด

ไม่มีแม้แต่เส้นขนสักเส้นมาปิดบัง มันสะอาดตาเหลือเกินให้ตายซี่

ผมมันพวกใจร้อนเหมือนกัน เห็นดังนั้นก็ไม่รอช้าแล้วถอนตัวขึ้นมาพร้อมกับประกบร่างลงไปอีกครั้ง เด็กสาวดิ้นรนผลักผมอลหม่านปากก็ร้อง

"ไม่ ๆ นะหนูไม่ อย่าอา บอกว่าอย่า"

ผมไม่ฟังเสียงดึงดันจนได้ เสียงเด็กสาวหวีดร้องลั่นเสือกตัวเข้าชนเตียง ผมเองรู้สึกตัวทันทีว่า เด็กคนนี้ไม่เคยแน่ ๆ แต่ก็สายไปเสียแล้วเมื่อร่างของเราสองคนประกบกันแนบสนิท

ถนนสายนี้ช่างแคบเหลือเกิน กว่าจะเอารถคันใหญ่ลุยเข้าไปได้ ก็ไม่รู้ว่าสีรถฮีโน่มันจะถลอกปอกเปิงหรือเปล่าก็ไม่รู้

ความเจ็บปวดที่ถูกผมหักโหมทำให้เด็กสาวน้ำตาเปียกแก้มเม้มปากเหมือนจะให้ขาดไปเดี๋ยวนั้น เธอร้องร่ำออกมา

"ทำไมอารุนแรงกับหนูอย่างนี้ อุ๊ย...อย่าเพิ่งกระดุกกระดิก"

"นี่หนูไม่เคยเลยหรือนี่" ผมกระซิบถาม

"ค่ะ ไม่เคย"

"แล้วทำไมมากับฉันง่าย ๆ"

"หนูกลุ้มไม่มีเงินใช้ อยากจะได้เงินไปช่วยทางบ้าน" เธอสารภาพ

ผมเกือบหมดอารมณ์จะถอนตัวออกมา เธอรั้งร่างของผมไว้โอบกอดแน่น "อา...หนู...อย่าถอยออกไป"

ไอ้เรากำลังจะออก หนอยดันเกิดอารมณ์ขึ้นมาสนอง แบบนี้ก็เห็นจะลืมเรื่องศีลธรรมฝากเอาไว้ที่ปลายเตียงเสียชั่วคราแล้ว

ความอัดอั้นค่อยคลายไปจากความฉ่ำเย็ม เมื่อผมเริ่มขยับตัวทุกอย่างมันก็คล่องแคล่วขึ้น ร่างของเด็กสาวถึงกับสั่นสะท้าน

"อื้ยยยย์ อาขา ทำไมมันอย่างนี้ หนูกำลังจะขาดใจ อา เร็ว...."

ผมเองก็เจียนไปเจียนอยู่แล้ว เมื่อถูกเร่งเร้าก็สนองเสียสุดชีวิต เด็กสาวสะบัดหน้าจิกเล็บลงที่แผ่นหลังผมอย่างลืมตัว

"อ๊าววว์ อุ๊ย...อาขา ช่วยหนูด้วย...อา..."

แล้วเธอก็พับไปอย่างสิ้นเรี่ยวแรง ไล่ ๆ กับที่ผมฟุบหน้าลงไปกับอกของเธอ เมื่อกำแพงแห่งความอดกลั้นมันทะลักทะลายออกมาอย่างสุดกลั้น

หลังจากวันนั้น ผมกับเธอก็นัดพบกันบ่อยครั้งมาครั้งหลัง ๆ ดูเธอจะไม่ต้องการอะไรนอกจากตัวผมเพียงอย่างเดียว ผมเองก็หลงใหลเธอและตกลงที่จะรับเลี้ยงดูเธอเอาไว้

นี่แหละครับสาเหตุที่ทำให้ผมต้องมีเมียน้อย มันเป็นความบังเอิญแท้ ๆ ที่เดียว

เธอชวนเล่นน้ำ

ผมกำลังเรียนอยู่ชั้น ม.4 ของโรงเรียนประจำจังหวัดแห่งหนึ่ง ผมเป็นคนร่าเริงแจ่มใสออกจะกะล่อนซักหน่อย เมื่อเดือนตุลาคมของปี 29 นี้ ผมและเพื่อน ๆ ไปเหมารถไปเที่ยวกันที่น้ำตกตาดโตน มีทั้งเพื่อนหญิงเพื่อนชายล้วนแต่สนิทกันทั้งนั้นในบรรดาเพื่อนหญิง มีสาวสวยผู้หนึ่งอยู่ในกลุ่มนั้นด้วย

เพื่อน ๆ เรียกเธอว่า รัตน์ ผมไม่เคยเห็นหน้าเธอมาก่อน เราเพิ่งรู้จักกัน ผมรู้สึกชอบเธอมาก เราไปถึงน้ำตกตาดโตน ก้ไปตั้งวงกึ่งเหล้ากันเฉพาะพวกผู้ชาย ส่วนผู้หญิงก็ไปเล่นน้ำกัน รัตน์นั้นดูจะชอบผมเหมือนกัน เธอไปอาบน้ำเหมือนกัน เธอใส่เสื้อยืดสีชมพู

กางเกงขาสั้นสีขาว ผิวของเธอขาวอยู่แล้วเลยดูสวยมาก ตอนแรกผมก็ไม่ได้คิดอะไร พอเธอเล่นได้ไม่นาน เธอก็มาชวนผมไปเล่นน้ำเป็นเพื่อนเธอ ผมไม่กล้ากลัวเพื่อนแซวแต่เพื่อนกลับบอกให้ผมไปเล่นเป็นเพื่อนเธอ ผมจึงไปเล่นน้ำกับเธอ

เราเดินเล่นกันทวนน้ำขึ้นไป ตอนหนึ่งรัตน์ตกลงไปในแอ่งน้ำ ผมรีบจะไปช่วยเลยสะดุดหินล้มไปในแอ่งน้ำนั้น น้ำไม่ลึกหรอกแค่อก รัตน์หัวเราะผมใหญ่

เลย ผมเลยดำน้ำไปคว้าเอวของรัตน์ เธอตกใจสะดุ้งเลย แล้วเราก็ขึ้นจากน้ำผมเลยพาเธอมานั่งที่โขดหินมีใบไม้ร่มครึ้ม เสื้อของรัตน์ถูกน้ำก็รัดตัว ผมมองเห็นเธอไม่ได้ใส่บราเซีย เต้าเต่งของเธออวบอัดน่าขยำจริง ๆ ผมมองดูนานจนเธอสังเกตเห็น เธอจึงว่าผมและหน้าแดงมาก ผมเลยหอมแก้มเธอ 1 ฟอด เธอไม่ว่าอะไร ผมได้ใจเลยกอดเธอและจูบไปทั่ว เธอดิ้นและบอกว่ากลัวคนมาเห็น ผมเลยสงบศึก อารมณ์ค้าง

เราเดินเล่นอีกครู่จึงชวนกันเดินกลับ พอไปถึงเพื่อน ๆ พากันแซวใหญ่เลย เธอหน้าแดงด้วยความอาย จากนั้นเราก็พากันขึ้นรถกลับบ้าน ผมพักอยู่บ้านญาติ ส่วนรัตน์พักอยู่หอพัก ผมเดินจะไปส่งรัตน์ที่หอเธอเลยชวนผมไปเที่ยวที่ห้องของเธอ ผมมีหรือจะปฏิเสธ จึงรีบไปทันที

ห้องของเธอจัดได้น่าอยู่มาก เธอขอตัวไปอาบน้ำ ผมก็นั่งรอ จนเธออาบน้ำเสร็จก็เข้ามาในห้องเธอบอกจะเปลี่ยนเสื้อผ้าให้ผมเอามือปิดตาไว้ ผมก็ทำตาม ขณะที่เธอกำลังเปลี่ยนเสื้อผ้าอยู่นั้น ผมก็แอบมองดูเรือนร่างของเธอ สวยจริง ๆ ครับ ผมสุดทนเพราะอารมณ์ที่ค้างอยู่เลยลุกขึ้นแล้วกอดที่เอวของเธอในชุดนอนบาง ๆ สีขาว ผมจูบที่ปากของเธอ เธอดิ้นขัดขืนนิดหน่อย อย่างว่าแหละครับมารยาหญิง ไม่นานเธอก็เอามือมาโอบรอบคอผม ผมเลยจัดการถอดเสื้อผ้าของเธอทันที และของผมก็ตามมา

เราทั้งสองอยู่ในชุดวันเกิดทั้งคู่ แหม อกของเธอช่างน่าดูดจริง ๆ ผมเลยกดหน้าลงไปไซ้แล้วดูดจนเธอตัวอ่อนเลย เธอร้องครางใหญ่ ผมเลยดันเธอให้นอนลงบนที่นอนแล้วขึ้นทับร่างเธอ เธอเอามือมาจับของผมและพูดว่า แหม ใหญ่จังเลย มันจะเข้าได้หรือ

ผมบอกว่าลองดูสิ แล้วเธอก็จับของผมมาจ่อตรงเป้าของเธอพอดี ผมค่อย ๆ ดันเข้าไป เธอบอกว่าเจ็บ ผมก็ปลอบเธอว่าเดี๋ยวก็หายจะมีแต่ความสุข ตอนแรกผมค่อย ๆ ช้า ๆ ก้นของเธอส่ายไปมาไม่ติดที่นอนด้วยความมัน แล้วเราก็เร่งจนเหนื่อยหอบทั้งคู่ เราจึงถึงสวรรค์พร้อมกัน ผมแช่ไว้อย่างนั้น และถามเธอว่ามีความสุขไหม เธอบอกเพิ่งเคยพบ เธอบอกรักผมมาก จากนั้นเราก็สร้างสรรความสุขในคืนเดียวกัน 3 เกมจนเธอหอบเลย๏

เรื่องหฤหรรษ์สำหรับคนมีไฟชุดนี้มี 4 เล่ม

เรื่องหฤหรรษ์สำหรับคนมีไฟ...

ระเริงสวาท

ห้ามจำหน่ายแก่ผู้เยาว์

20.

เรื่องหฤหรรษ์สำหรับคนมีไฟ...

ไฟโลกีย์

ห้ามจำหน่ายแก่ผู้เยาว์

20.

เรื่องหฤหรรษ์สำหรับคนมีไฟ...

ลีลาเผด็จศึก

ห้าม
จำหน่าย
แก่ผู้เยาว์

20.

เรื่องหฤหรรษ์สำหรับคนมีไฟ...

เซ็กส์

ห้ามจำหน่าย
แก่ผู้เยาว์

20.